İSLAM
VE
BUDİZM

Harun Yahya

Bu kitapta kullanılan ayetler Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Aralık 2002
İkinci Baskı: Haziran 2006
Üçüncü Baskı: Kasım 2006

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi A Blok Kat 4
Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 2220088

Baskı: Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

Okuyucuya

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi

biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

Başkalarından "farklı" ve "orijinal" olmak, birçok insanda büyük bir heyecan meydana getirir. Tarih boyunca hemen her toplumda yaşam tarzıyla, kıyafetiyle, saç şekliyle ya da orijinal söylemleriyle "sivrilmeye", dikkatleri üzerine toplamaya çalışan kişiler ve akımlar ortaya çıkmıştır. Bu kişi ve akımlar toplumun tepkisini, aynı zamanda da ilgisini üzerlerine çekmeyi başarmışlardır.

Son yıllarda da Batılı toplumlarda "alışılanın dışında" ve "toplum dışı" hayat tarzlarıyla dikkat çeken yeni bir akım görülmektedir. Bu akım Doğu kültürünü, felsefelerini ve inanışlarını kullanarak dikkat çekmeye çalışan kimselerden oluşmaktadır. Bu akımın kullandığı Doğu felsefelerinin başında ise Budizm gelmektedir.

Dünya üzerinde, özellikle de Amerika ve Avrupa'da bazı kimselerde, Budizme yönelik bir ilgi görülmektedir. Bu ilginin en önemli nedenlerinden biri, bu batıl inanışın, insanlara gizemli, mistik ve hayret verici özelliklere sahip olduğu izlenimi oluşturacak şekilde lanse edilmesidir. Budizmi seçen insanlar da genelde bu felsefeyi inandıklarından ya da mantıklı bulduklarından değil, söz konusu "mistik" havadan etkilendikleri için seçmektedirler. Çünkü bu batıl inanış onlara, günlük yaşamlarından, hayatları boyunca karşılaştıkları diğer felsefelerden çok daha farklı ve şaşırtıcı bir şekilde sunulmaktadır. Örneğin Budizmin ortaya çıkışı insanlara efsanevi, uhrevi bir masal olarak aktarılır. Budizmi anlatan kitaplarda ya da filmlerde Buda büyük bir gizem kaynağı olarak gösterilir. Aynı şekilde Budist rahiplerin hayatları da Batılı insanlara sırlarla dolu, dolayısıyla dikkat çekici olarak tanıtılır. Bu kişilerin ilginç kıyafetleri, kazıtılmış saçları, ibadet şekilleri, törenleri, yaşadıkları yerler, yoga ve meditasyon gibi garip uygulamaları insanları hayrete düşürmekte, ilgilerini çekmektedir.

İşte bu nedenle de toplum içinde "diğer insanlardan farklı" sıfatıyla tanınmak ve "gizemli insan" imajı vermek isteyen kişiler için Budizm önemli bir araç haline gelmektedir. Örneğin sıradan hayata sahip olan bir kişi, günün birinde saçını kazıtıp Budist kıyafetleriyle dolaşmaya başlar ve çevresindeki kişilere o güne kadar kullanmadığı mistik kelimelerle Budist öğretiyi anlatmaya başlarsa, doğal olarak dikkat çekecek, "orijinal bir insan" gibi görülecektir.

Budizmi benimseyen ünlü simalar da benzer amaçlarla hareket etmektedirler. Dikkatleri üzerlerine çekmek, belki kamuoyunda daha çok tanınmak, diğer insanlardan farklı olduklarını vurgulamak için Tibet'te Budist giysiler içinde demeçler vermekte, Budist rahipler eşliğinde tapınakları ziyaret etmekte ve aynı zamanda da bu batıl dinin propagandasını yapmaktadırlar. Siz de bugüne kadar Budizm hakkında pek çok şey okumuş, yazılı ve görsel basın aracılığıyla genel bir bilgiye sahip olmuş olabilirsiniz. Biz ise bu kitapta Budizmin batıl bir felsefe olduğunu Kuran ayetleri ışığında inceleyecek ve insanların bu batıl dinin çarpık yönlerini açık şekilde görmelerini sağlayacağız.

Budizmin ortaya çıkışını, yazılı kaynaklarını, genel inanışlarını, ibadet şekillerini ve söz konusu dinin kurucusu Buda'nın hayatını Kuran ayetleri ile değerlendirdiğimizde, bu felsefenin temelinin çok sapkın öğretiler üzerine kurulu olduğunu, insan aklı ve mantığıyla çelişen garip ibadetler içerdiğini ve insanı taştan, topraktan putlara ibadet etmeye yönelttiğini görürüz. Zaten akıl ve mantıkla bağdaşmayan bir inanış olan Budizm, kabul gördüğü ülkelerin putperest anlayışıyla, gelenek ve görenekleriyle de karışmış, hurafelerle ve sapkın düşüncelerle bütünleşerek tam anlamıyla inkarcı bir felsefe halini almıştır. Brahma diniyle, Hinduizmle, Şintoizmle ve diğer putperest Doğu dinleriyle kaynaştıkça daha da karanlık bir şekle bürünmüştür. Uzakdoğu'nun gizemli görünümünden etkilenerek, inanmadıkları halde sadece dikkat çekmek için bu batıl dini benimseyen kişiler unutmamalıdır ki, Budizm gerçekte insanı Allah'ı inkar etmeye, elle yapılan putları O'na şirk koşmaya ve batıl bir hayat sürmeye kadar götürebilen sapkın öğretiler içermektedir. Budizmin akıl dışı yönlerini görmezden gelip, bir özenti nedeniyle bu dini benimsemek insanı çok büyük bir kayba götürecektir.

Budizmin propagandasını yapan çevrelerin kullandıkları bir diğer yöntem de bu batıl inanışın insanlara bir kurtuluş yolu olarak sunulmasıdır. İçinde yaşadıkları materyalist toplumdan, bu toplumdaki merhametsiz ve çatışmacı kültürden, acımasızlıktan, sıkıntılardan, kargaşadan, çatışmalardan, rekabetten, bencilliklerden ve yalancılıktan kaçan insanlara Budizm, bir barış, güven, hoşgörü ve huzur dolu bir hayatın yolu olarak lanse edilmektedir. Oysa Budizm, sanıldığı gibi insanlara huzur getiren bir inanış değildir. Tam tersine Budizm, kendisine kapılan insanları büyük bir karamsarlığın içine çeker. Aldıkları eğitime, sahip oldukları modern dünya görüşüne rağmen bu insanlar, ellerinde kaplarla dilencilik yapmayı makul gören, insanların farelere veya ineklere dönüşeceği saçmalığına inanan, taştan yapılmış putlardan medet uman insanlara dönüşürler. Budizm'in sapkın inanışları bu kişiler üzerinde ciddi psikolojik tahribat oluşturur. Budizm'in yaygın olduğu ülkeler veya Budist rahiplerin yoğun olarak yaşadığı yerler incelendiğinde, söz konusu yerlere karamsarlık ve boğuculuğun hakim olduğu açıkça görülecektir.

Bunun temel nedenlerinden birisi, Budizm'in insanlara aşıladığı miskinlik ve tembelliktir. Ahiret inancının olmadığı Budizm'de insanlar, daha iyi olmaya, kendilerini geliştirmeye, çevrelerini güzelleştirmeye, kültürel olarak ilerlemeye teşvik edilmezler. İslam ise insanların her zaman daha güzele, daha iyiye yönelmelerini teşvik eder. İslam'da dinamizm hakimdir. İslam ahlakı insanların araştırıp öğrenmelerini, kendilerini geliştirmelerini, çevrelerine faydalı insanlar olmalarını gerektirir.

Şu açık bir gerçektir ki, insanların dünya üzerinde gerçek huzur ve mutluluğu bulmalarının, her türlü kötülükten, acımasızlıktan, karamsarlıktan ve mutsuzluktan kurtulmalarının tek yolu, Yaratıcımız olan Allah'a teslim olmak ve O'nun razı olacağı gibi bir hayat sürmektir. Yerlerin ve göklerin tek sahibi olan Rabbimiz, tüm insanların kurtuluş yolunun bir hidayet rehberi olarak indirdiği

Kuran'a sarılmak olduğunu bildirmiştir. Allah İbrahim Suresi'nde "...Bu bir kitaptır ki Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik." (İbrahim Suresi, 1) şeklinde buyurmaktadır. Budizm gibi putperest dinlere inananlar ise bilmelidirler ki, "haktan sonra ancak sapıklık" vardır:

İşte bu, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Öyleyse haktan sonra sapıklıktan başka ne var? Peki, nasıl hâlâ çevriliyorsunuz? (Yunus Suresi, 32)

PUTPEREST BİR DİN : BUDİZM

Budizm günümüzden yaklaşık 2500 yıl önce Hindistan'ın kuzeydoğusunda ortaya çıkmış ve zaman içinde Sri Lanka, Moğolistan, Seylan, Mançurya, Kore, Japonya, Tibet, Çin, Tayland ve Nepal gibi ülkelerde etkili olmuştur. Bugün dünya üzerinde yaklaşık 300 milyon civarında Budist (ve Budist sempatizanı) olduğu tahmin edilmektedir.

Budizmi ve Budist hayat anlayışını tanımlama konusunda her zaman farklı görüşler olmuştur. Kimileri için Budizm bir din iken, kimileri için bir mezhep, bir tarikat ya da felsefi bir ekoldür. Sonuçta hayata bakış açısıyla ve tüm uygulamalarıyla göz önünde olan Budizmin putperest bir batıl öğreti olduğu açıktır. Budizm Allah inancına sahip olmayan, ateist bir dindir, ahiretin, hesap gününün, cennetin, cehennemin ve meleklerin varlığını reddetmektedir.

Budizm'in kurucusu Siddharta Gautama MÖ 563-483 yılları arasında Hindistan'ın Kapilavastu şehrinde yaşamıştır. Onun yaşadığı dönemde Hindistan'da yaygın din, ülkeyi işgal eden Aryaların dini olan Brahmanizmdi. Aryalar katı ve asla aşılmaz bir kast sistemi uyguluyorlardı. Bu kast düzenine göre toplum dört gruba ayrılmıştı. Her grup alt kastlara bölünüyordu. Brahman din adamları, toplumun en üst kesimini oluşturuyorlar ve halka çok acımasızca eziyette bulunuyorlardı.

Soylu Sakya ailesine mensup olan Gautama, Suudhodana isimli asil bir prensin oğlu olarak dünyaya gelmiş, gençliğini refah ve bolluk içinde geçirmiştir. 29 yaşında sarayından ayrılan Gautama, 80 yaşında hayatını yitirene kadar mistik bir arayış içine girmiş ve bazı prensipler belirlemiştir. Bu prensipler zaman içinde bir öğretiye dönüşmüştür ve "Budizm" de budur.

"Buda" kelimesi "uyandırılmış" veya "aydınlanmış" anlamlarına gelir ve Siddharta Gautama'nın eriştiği varsayılan manevi dereceyi ifade etmektedir. Buda'dan günümüze ulaşan metinler ise onun yaşadığı döneme ait değildir, onun ölümünden 300 - 400 yıl sonra kaleme alınmıştır. Bu metinlerde kitabın ilerleyen bölümlerinde de detaylı olarak göreceğimiz gibi pek çok batıl inanış, akıl ve mantıkla çelişen çarpık uygulamalar ve Buda'yı önünde secde edilen bir put gibi gösteren sapkın açıklamalar bulunmaktadır.

Buda'yı Allah'a Ortak Koşanlar

Budizm, inanç esasları, felsefesi ve uygulamaları ile putperest bir dindir. Budizm'de insanlar Buda'ya karşı coşkulu bir sevgi, derin bir saygı ve bir korku duyarlar ve onu adeta bir ilah olarak kabul ederler.

Her ne kadar Buda'nın, yaşadığı dönemde kendisine tapılmasını teşvik ettiğine dair bir belge bulunmasa da, Buda'nın ölümünden sonra putperest Brahmanlar seri bir şekilde Buda heykelleri yapmaya başlamışlardır. Buda'ya karşı aşırı sevgi besleyenler de zamanla bu heykellere taparak, onu ilahlaştırmışlardır. (Allah'ı tenzih ederiz.) Oysa Allah'ın vahyine dayalı tüm dinler

Allah'ı bir ve tek olarak tanır, tevhid inancını temel alırlar. Allah Kuran'da "...İşte sizin İlahınız bir tek İlahtır, artık yalnızca O'na teslim olun..." (Hac Suresi, 34) şeklinde buyurur. Budistlerin yaptığı gibi Allah'ı inkar edip, herkes gibi bir insan olan Buda'yı putlaştırmak Kuran'da "Allah'a şirk koşmak" olarak tarif edilir. Şirk, Allah'ın yüzlerce ayetle insanlara hatırlattığı çok büyük bir günahtır. Allah ayette şu şekilde bildirir:

Gerçekten, Allah, Kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise, dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur. (Nisa Suresi, 48)

Şirk kelimesinin anlamı "ortaklık"tır. Bu terim Kuran'da Allah'a ortak koşmak anlamında kulanılır. Şirk, herhangi birşeye, bir kimseye ya da bir kavrama Allah ile eşit veya Allah'tan daha fazla değer vermek demektir. Müşrik, şirk koştuğu varlığı Allah'a tercih eder, onu herşeyden üstün tutar. Tüm sevgisini, saygısını, ilgisini, hayranlığını ona yöneltir. Bu çarpık bakış açısı Kuran'da "Allah'tan başka ilah edinmek" olarak tanımlanır.

İslam dini tevhid inancı üzerine kuruludur. Allah Kuran'da "La ilahe illahu" (O'ndan başka ilah yoktur) ifadesini pek çok kereler tekrarlamış ve imanın ilk şartı olarak belirtmiştir. Bu nedenle şirki en genel anlamda, "La ilahe illahu" gerçeğinden sapmak, Allah'tan başka "güç ve kudret sahipleri" olduğu gibi yanlış bir anlayışa saplanmak şeklinde tanımlayabiliriz. Rabbimiz Kuran'da Kendisini bizlere birçok sıfatı ile tanıtır ve O'ndan başka ilah olmadığını birçok ayette bildirir. Allah üstün isimlerini Haşr Suresi'nde şu şekilde haber verir:

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Gaybı da, müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur. O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir (Bütün kainatın mutlak surette Hükümdarı olan); Kuddûs'tür (Hatadan, gafletten, her türlü eksiklikten mutlak surette çok uzak); Selam'dır (Her türlü tehlikeden kullarını selamete çıkaran); Mü'min'dir; Müheymin'dir (Gözetici, Koruyucu); Aziz'dir; Cebbar'dır (Dilediğini zorla yaptırmaya muktedir olan); Mütekebbir'dir (Herşeyde ve her hadisede büyüklüğünü gösteren). Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir. O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (Haşr Suresi, 22-24)

Allah sıfatlarını insanların üzerinde tecelli ettirir. Örneğin Allah sonsuz merhamet sahibidir, insanlarda "merhamet eden" sıfatı tecelli eder ve Allah'ın sıfatları o kişilerde gözükür. Ama bu insanlar kendi çabalarıyla, kendiliklerinden bu özelliklere sahip değildirler. Yaratma gücüne sahip olan ve Allah'ın sıfatlarına kendiliğinden sahip olabilecek herhangi bir varlık yoktur ve bunu iddia etmek "Allah'tan başka ilahlar edinmek" anlamına gelir. Budistler gibi, Allah'a ortak koşan kimseler ise Allah'ın bazı sıfatlarını başka varlıklara ithaf etmektedirler. Örneğin Allah "herşeyi hakkıyla gören, gizlinin gizlisini bilendir". İnsan gizli bir iş yaparken, saklanırken, etrafında hiçbir insan yoksa, kimse tarafından görülmediğini zannederken Rabbimiz onu görmekte, tüm yaptıklarını

bilmektedir. Allah kainattaki her olayı en ince ayrıntısına kadar görür ve bilir. Bu olayların tümünü yaratan Allah'tır. Allah bir ayetinde "Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır." (En'am Suresi, 103) şeklinde buyurmaktadır.

İnsan her nerede olursa olsun Allah mutlaka onunla birliktedir. Şu anda da Allah, sizin bu satırları okuduğunuzu görüyor ve neler düşündüğünüzü biliyor. Allah, insanları her yerde gördüğünü şöyle haber verir:

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, Biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (Yunus Suresi, 61)

Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir. Her nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı görendir. (Hadid Suresi, 4)

Budistlerin putperest anlayışları ise pek çok konuda olduğu gibi bu noktada da ortaya çıkmaktadır. Budistler Buda'yı "herşeyi gören" ve "herşeyi bilen" olarak kabul etmektedirler. Budizmin hakim olduğu ülkelerin dört bir yanında görülen Buda heykelleri, tapınakların üzerine yerleştirilen Buda'nın gözleri hep bu sapkın anlayışı ifade etmektedir. Budistler Buda'nın her an kendilerini gördüğünü düşünmektedirler. Bu nedenle de evlerini Buda heykelleriyle doldurmakta, bunların önünde saygı gösterilerinde bulunmaktadırlar. Buda'nın taştan, tahtadan yapılmış gözleriyle kendilerini göreceğine, tahtadan kulaklarıyla kendilerini işiteceğine inanarak hem çok büyük bir günah işlemekte, hem de akla aykırı bir tavır sergilemektedirler. Allah müşrik kavimlerin bu büyük aldanışlarını ve kendilerine ilah edindikleri varlıkların hiçbir şeye güç yetiremeyeceklerini "Onların yürüyecek ayakları var mı? Ya da tutacakları elleri mi var? Veya görecek gözleri mi var? Yoksa işitecek kulakları mı var?.." (A'raf Suresi, 195) ayetinde bizlere bildirmektedir. Unutmamak gerekir ki şirk sadece maddesel putlara tapınmaktan da ibaret değildir. Bir kimseyi, Allah'ın kendisine bu dünyada geçici olarak ve imtihan için verdiği imkanlar nedeniyle gözde büyütmek, bu gücü ona aitmiş, kendisinden kaynaklanmış gibi görmek de onu ilahlaştırmak anlamına gelmektedir. Nitekim Allah bir ayetinde şu şekilde buyurmaktadır:

İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür. O zulmedenler, azaba uğrayacakları zaman, muhakkak bütün kuvvetin tümüyle Allah'ın olduğunu ve Allah'ın vereceği azabın gerçekten şiddetli olduğunu bir bilselerdi. (Bakara Suresi, 165)

Buda da Allah'ın yarattığı ve dünya hayatında imtihan ettiği aciz bir kuldur. Kendine ait bir gücü, iradesi, insanlar üzerinde etki oluşturma kabiliyeti yoktur. Allah'ın dilemesiyle konuşmuş, Allah'ın hayat vermesiyle ve O'nun belirlediği

kadere göre yaşamıştır. Allah'ın Şuara Suresi'nde haber verdiği Hz. İbrahim'in duası insanın Allah'ın mutlak kudreti karşısındaki acizliğini en iyi şekilde ifade etmektedir:

Ki beni yaratan ve bana hidayet veren O'dur; Bana yediren ve içiren O'dur; Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur; Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur, Din (ceza) günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur;" (Şuara Suresi, 78-82)

Buda Allah'ın çizdiği bir kader üzere yaşamış ve Allah'ın "ol" demesiyle eceli geldiğinde vefat etmiştir. Hiç unutulmamalıdır ki, Allah dilemedikçe bir insanın iman etmesi mümkün değildir. Hidayeti veren Allah'tır. Yine Allah dilemedikçe hiçbir insanın diğer insanları doğru yola sevk etmesi de mümkün değildir. İnsanları doğru ve güzel olana yönelten de Allah'tır. Yapılan davetler, tebliğler ancak Allah dilediği takdirde insanların kalplerinde etki oluşturur. Gerçekte büyük görülmesi, hayran olunması, Kendisinden medet umulması gereken yegane mutlak güç Allah'tır. Allah bu gerçeği Kuran'da şöyle haber verir:

Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Şüphesiz Allah, güç sahibidir, Azizdir. (Hac Suresi, 74)

Allah Kuran'da putlara tapan birçok kavmin örneğini vermektedir. Hz. İbrahim'in müşrik kavmi bunlardan biridir. Onlar da temsili heykeller yontup, bunlara tapmış, kendilerine yapılan çağrılara kulak vermemişlerdir. Rabbimiz ayetlerde şöyle buyurmaktadır:

Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Sizin, karşılarında bel büküp eğilmekte olduğunuz bu temsili heykeller nedir? "Biz atalarımızı bunlara tapıyor bulduk" dediler. (Enbiya Suresi, 52-53)

Ayetlerden anlaşıldığı gibi bu tür tapınmalar insanlara atalarından miras kalmaktadır. Dolayısıyla puta tapmak, gerçekte ne kadar mantıksız bir hareket olsa da, çocukluktan itibaren alınan telkinler sonucunda en modern toplumlarda bile yadırganmayan sosyal bir davranış biçimi olabilmektedir.

Allah Kuran'da Sebe kavminin de aynı Hz. İbrahim'in kavmi gibi putperest olduklarını bildirmektedir:

Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar. Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar). (Neml Suresi, 24-25)

Bu ayetlerde dikkat çekilen bir diğer önemli konu ise bu putperest dini, insanlara süslü gösterenin, doğru yoldan alıkoyanın şeytan olduğudur. Yani Allah'ın vahyine karşı duran tüm putperest dinler gerçekte şeytanın vahyine dayalıdır. Şeytan ise bunu insanlar "Allah'a secde etmesinler diye" yapmaktadır. Yoksa şeytan da Güneş'in kendisine tapınılacak bir ilah olmadığını, tüm kainatı olduğu gibi Güneş'i de yaratanın Allah olduğunu bilmektedir.

Allah'ın Kuran'da putperestlikle ilgili verdiği örneklerden bir diğeri ise İsrailoğulları ile ilgilidir. Hz. Musa ile birlikte Firavun'un kavminden kurtulan İsrailoğulları yolculukları sırasında puta tapan bir kavimle karşılaşmış ve Musa Peygamberden kendilerine aynı şekilde bir put yapmasını istemişlerdir. Allah bu durumu Kuran'da şöyle bildirir:

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. Onların içinde bulundukları şey (din) mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler (ibadetler) de geçersizdir." (Araf Suresi, 138-139)

Görüldüğü gibi İsrailoğulları cahilce bir tavır gösterip, gözleriyle gördükleri, önünde eğilecekleri, belki de gösterişli törenler yapacakları bir ilah istemektedirler. Bu durum onların Allah'ın kadrini takdir edemediklerinin ve kavrayamadıklarının göstergesidir. Hz. Musa kendilerine gerçeği açıkladığı halde, peygamberleri yanlarından ayrılır ayrılmaz hemen kendilerine putlar edinmişlerdir. Bu, çok büyük bir sapkınlıktır. Nitekim ardından hemen pişmanlığa kapıldıklarını Allah Kuran'da şöyle bildirmiştir:

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular.

Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup, başları) elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler. (Araf Suresi, 148-149)

Ancak Allah'ın buzağıyı ilah edinenlere verdiği cevap şöyledir:

Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetişecektir. İşte Biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (Araf Suresi, 152)

Yukarıdaki ayetten de anlaşılmaktadır ki Allah Kendisine şirk koşanları dilerse affetmekte dilediği takdirde de cezalandırmaktadır. Çünkü ayette de ifade edildiği gibi Allah'a şirk koşanlar aslında yalan düzüp uydurmaktadırlar. Bir ve tek olan İlahın Allah olduğu apaçık bir gerçekken, onlar sahte ilahlar edinmektedirler. Bu uydurma ilahların önünde bel büküp eğilmek ise Allah'a karşı işlenmiş çok çirkin ve büyük bir suçtur. Allah diğer günah ve hataları affedebileceğini ama şirki asla affetmeyeceğini Kuran'da şöyle bildirmiştir:

Gerçekten, Allah, Kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise, dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur. (Nisa Suresi, 48)

Allah'tan Başka İlah Yoktur

İslam'ın temeli, Allah'ın varlığını anlamak ve O'ndan başka hiçbir ilah olmadığını kavramaktır. Allah, İslam'ın İlahi kaynağı olan Kuran'da, dinin temeli olan bu en büyük gerçeği şu şekilde bildirir:

Sizin İlahınız tek bir İlahtır; O'ndan başka İlah yoktur; O, Rahman'dır, Rahim'dir (bağışlayan ve esirgeyendir). (Bakara Suresi, 163)

Gerçekte, mutlak var olan Allah'tır, diğer herşey ise O'nun yarattıklarıdır. İçinde yaşadığımız kainatı Rabbimiz yaratmıştır. Kainat yaratılmadan evvel ise, maddesel anlamda hiçbir şey yoktu; canlı ve cansızlar, varlık haline getirilmemişti, tam anlamıyla bir yokluk mevcuttu. Kainatın yaratıldığı an; zaman, madde ve mekanı, bunlara tabi olmayan ve sonsuzluğun sahibi Ezeli ve Ebedi olan Allah yarattı. Allah bir Kuran ayetinde kainattaki kusursuz yaratılışı şöyle haber verir:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "OL" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)

Şu anda meydana gelen herşeyi, her an, Allah yaratmaktadır. Yağan her yağmur damlasını, doğan her çocuğu, yapraklarda gerçekleşen fotosentezi, canlıların vücudundaki işlemleri, galaksilerdeki yıldızların rotalarını, yarılan her tohumu ve bildiğimiz veya bilmediğimiz her olayı Allah sürekli yaratmaktadır. Kainattaki büyük küçük her detay O'nun emriyle işlemektedir:

Ya da halkı sürekli yaratmakta olan, sonra onu iade edecek olan ve sizi gökten ve yerden rızıklandıran mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? De ki: "Eğer doğru söylüyor iseniz, kesin-kanıt (burhan)ınızı getiriniz. (Neml Suresi, 64)

Canlı hücrelerinden kainattaki yıldızlara kadar tüm sistemler mükemmel bir düzen içinde, kusursuz olarak işlemektedir. Bu hayranlık uyandıran düzen her an kontrol edilmekte, düzenlenmekte, büyük bir ahenkle sürdürülmektedir. Çünkü Rabbimizin sonsuz ilmi tüm varlıkları çepeçevre sarmıştır:

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman'ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdir; o göz (uyumsuzluk bulmaktan) umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir. (Mülk Suresi, 3-4)

Tüm bu gerçeklere rağmen, Allah'ın yaratışını reddedip O'nun yarattığı varlıklara bilinç atfetmek çok büyük bir akılsızlıktır. Evrendeki mükemmel düzen ve canlılardaki üstün yapılar, bizlere hepsini tek Yaratıcı'nın yarattığını göstermektedir. Allah bir Kuran ayetinde, Kendisinden başka hiçbir ilah olmadığını ve O'ndan başka hiçbir varlığın kainatta gücü bulunmadığını şöyle haber vermektedir:

Allah, hiçbir çocuk edinmemiştir ve O'nunla birlikte hiçbir ilah yoktur; eğer olsaydı, her bir ilah elbette kendi yarattığını götürüverirdi ve (ilahların) bir kısmına karşı üstünlük sağlardı. Allah, onların nitelendiregeldiklerinden yücedir. (Mü'minun Suresi, 91)

Allah her yerdedir ve herşeyi kuşatmıştır. O, asıl ve tek mutlak varlıktır ve tüm varlıklar O'na boyun eğmiştir. Allah, her an, her yerdedir. Allah'ın bulunmadığı hiçbir yer, kontrolünün olmadığı, denetlemediği hiçbir varlık ve canlı yoktur. Herşeye gücü yeten Allah her türlü zaaf ve aczden münezzehtir.

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kâimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)

BUDİZMİN BATIL İNANÇLARI

Budizmin batıl inanışları ülkeden ülkeye büyük farklılıklar göstermektedir. Bunun nedeni bu dinin 2500 yıldır yayıldığı ülkelerin milli diniyle, gelenekleriyle ve yerleşik kültürüyle karışmış olmasıdır. Bugün Japonya'da, Çin'de, Tibet'te, Sri Lanka'da, Vietnam'da ya da Amerika'da uygulanan Budizm birbirinden çok farklıdır.

Tarihi kaynaklardan öğrendiğimize göre Buda, Budizmin temel inanışlarını ve ibadetlerini insanlara aktarırken hep sözlü anlatım yolunu tercih etmiştir. Araştırmacılar da onun arkasında hiçbir yazılı metin bırakmadığını belirtmektedirler. Budistler ise, onun vaazlarının 400 yıl kadar sözlü olarak nesilden nesile nakledildiğine ve sonunda Pali-Kanon adlı bir kitapta toplandığına inanırlar. Ancak araştırmacıların ortak fikri, bu sözlerin çok büyük bir bölümünün Buda'ya ait olmadığı, birtakım ilavelerle zamanla bu hale geldiği yönündedir. Dolayısıyla yazılı bir metne dayanmayan Budizm, aradan geçen binlerce yıl boyunca çok büyük değişikliklere uğramış, tahrif edilmiş, eklemeler ve çıkartmalarla yeniden şekillendirilmiştir.

Günümüz Budizminin kutsal olarak kabul ettiği kitabın adı "üç sepet" anlamına gelen Tipitaka'dır. Bu metinler Pali diliyle yazılmıştır. Tipitaka'nın ne zaman yazıya geçirildiği ise kesin olarak bilinmemektedir. Ancak MÖ 1. yüzyılda Seylan'da bugünkü şeklini aldığı ileri sürülmektedir. Tipitaka metinlerinin bölümleri şu şekildedir:

1- Vinaya Pitaka: Sangha adı verilen bu bölüm rahip ve rahibelerle ilgili kuralları, bunların nasıl yerine getirileceğini içerir. İçinde rahip olmayan Budistlerle ilgili konular da vardır.

2- Sutta Pitaka: Buda'nın fikirlerini açıkladığı konuşmalarının çoğu bu bölümde bulunur. Bunun için bu bölüme doktrin (dhamma) sepeti de denir. Bu sözler asırlar boyunca sözlü olarak nakledilmiş, başka efsanelerle, batıl inanışlarla içiçe geçmiştir.

3- Abhidhamma Pitaka: Buda'nın vaazlarının yorumları ve Budizmin felsefesi bu bölümde yer alır.

Günümüz Budist rahipleri bu metinlerin kutsallığına inanır, ibadetlerini bu kitaplara göre yapar ve tüm hayatlarını bu kitaplara göre düzenlerler. Bu metinlerde Buda adeta bir ilah gibi gösterilmiştir. (Allah'ı tenzih ederiz.) Bu nedenle de günümüz Budistleri Buda heykelleri önünde secde eder, bu heykellere yiyecekler sunar, onlardan medet umarlar. Oysa bu, son derece akıl ve mantık dışı bir uygulamadır. Bu taştan, bronzdan heykellerin kendilerini duyacağına, yardım edeceğine inanan Budistler çok büyük bir aldanış içindedirler. Kitabın ilerleyen bölümlerinde daha detaylı olarak göreceğimiz bu putperest uygulamaların yanı sıra Budizm, kainatın nasıl var olduğu, dünya üzerindeki kusursuz sistemlerin nasıl işlediği gibi konuların hiç üzerinde durmayan, sadece insan üzerinde yoğunlaşan gizemli bir öğreti halini almıştır.

Budizm Ateist Bir Dindir

Budizm, Allah'ın varlığını inkar eden, sadece insanın bazı ahlaki yönlerden gelişimini ve dünyaya ait ızdıraplarından kurtulmasını temel alan ateist bir felsefedir. Bu din hiçbir akılcı ve bilimsel dayanağı bulunmayan birer dogma olan karma ve reenkarnasyon inancı (insanın dünyaya sürekli geldiği, bir önceki hayatındaki davranışlara göre bir sonraki hayatının şekillendiği düşüncesi) üzerine kurulmuştur. Budist yazıtlarda bir Yaratıcı'nın varlığına, kainatın, canlıların ve evrenin nasıl ortaya çıktığına hiçbir şekilde değinilmediği gibi, hiçbir Budist metinde de, kainatın yoktan nasıl var edildiği, canlılığın nasıl ortaya çıktığı ve dünya üzerindeki eşsiz yaratılış delillerinin nasıl var olduğu anlatılmaz. Budistlerin aldanışına göre bu konuda düşünmek dahi gereksizdir. Budist metinlere göre hayatta tek önemli olan şey arzuları yok etmek, ızdıraplardan kurtulmak ve Buda'ya saygı göstermektir.

Dolayısıyla aslında Budizm çok "dar görüşlü" bir inançtır. İnsanı "nasıl var oldum, evren ve canlılar nasıl ortaya çıktı" gibi temel sorular üzerinde düşünmekten ve bunları araştırmaktan uzaklaştırmakta ve sadece mevcut yaşamın dar kalıpları içine sokmaktadır.

Budizm Baskıcı ve Köleleştirici Bir Dindir

Budizmin insanın tüm arzularını yok etmeye çalışması ise bir başka dar görüşlülüktür. Allah dünyadaki nimetleri insanların yararlanması, zevk alması ve karşılığında da Kendisine şükretmesi için yaratmıştır. Bu nedenle İslam insanlara arzularını köreltmelerini, kendilerine acı ve ızdırap çektirmelerini emretmez. Aksine, dünyadaki güzelliklerden (çirkin ve kötü olan haram davranışlar dışında) yararlanmalarını, kendilerine gereksiz yere sınırlama ve baskı yapmamalarını, kendilerine acı çektirmemelerini emreder. Bu nedenledir ki, Allah Peygamberimiz (sav)'in vasıflarını sayarken, O'nun insanlar üzerindeki "zincirleri indirdiğini" haber vermiştir:

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (Araf Suresi, 157)

Kısacası İslam özgürleştiricidir. İnsanı; gereksiz örf ve adetlerden, yasaklardan, toplumsal baskılardan, "başkaları ne der" endişesinden kurtarıp, sadece Allah'ın rızasını amaçlayan huzurlu bir hayat sürmeye çağırır. Nitekim Peygamber Efendimiz de birçok hadisinde insanlara, dini kolaylaştırmayı emretmiştir:

"Sevindirin, nefret ettirmeyin, kolaylaştırın, zorlaştırmayın." 1

"Kolaylaştırıcılar olarak gönderildiniz, zorlaştırıcılar olarak gönderilmediniz." 2

Budizm ise insanları puslu manastırlara, acı ve sefalet dolu bir yaşama iten, köleleştirici bir inançtır. Allah'ın insanlar için yarattığı nimetleri (güzel yiyecekleri, temizliği, rahatlığı) garip bir şekilde yasaklamakta, acı çekmeyi bir erdem olarak kabul edip tüm bağlılarına acı çekmeyi öğütlemektedir.

Örneğin Budist rahipler için hayat türlü zorluklarla doludur. Çalışamazlar ve mülk sahibi olamazlar. Günlük yiyeceklerini, halk arasında ellerinde bir kap ile gezip dilenerek gidermek zorundadırlar. Hatta bu nedenle Budist rahiplere halk arasında "bhikkus" (dilenciler) ismi verilmiştir. Evlilik ve her türlü aile yaşamı da yine rahiplere yasaktır. Her rahibin sadece tek bir elbisesi olabilir, bu da kalitesiz sarı kumaştan olmalıdır.

Bu giysinin yanında başka tek eşyaları da; uyku için kullanabilecekleri sert bir yatak, saçlarını kazımak için ustura, iğne, matara ve dilenmek için bir kaptır. Günde tek bir öğün yemek yerler ve bu da öğleden önce olmak zorundadır. Öğleden sonra bir ertesi güne kadar bir şey yemek yasaktır. Yemek genellikle ekmek, pirinç ve baharattan oluşur. İçecekleri ise, su veya pirinç sütüdür. Başka yiyecekler "lüks" sayılır ve yasaklanır, hatta ilaçlar bile yasaktır. Et, balık ve meyve gibi yiyecekler sadece eğer rahip hasta ise ve o da bir üst rahibin daveti üzerine yenir. Kısacası Budizm, bir tür "kendi kendine eziyet" dinidir.

Bu durum Allah'ın Kuran'da yer alan "Şüphesiz Allah, insanlara hiçbir şeyle zulmetmez. Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar" (Yunus Suresi, 44) ayetinin de tam bir tecellisini oluşturmaktadır. Oysa Allah iman edip, Kendisine teslim olanlara hem dünya hayatında hem de ahirette çok güzel bir hayat vaat etmiştir. Hem dünya üzerindeki tüm nimetler hem de ahiretteki sonsuz nimetler onlarındır:

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (Araf Suresi, 32)

Budizmin bir diğer karanlık yönü de karamsarlığıdır. İnananlarına vaat ettiği "Nirvana", tüm dünyaya karamsar bakan melankolik bir zihniyetin, hayatla olan tüm bağlarını şizofrenik bir biçimde kesmesinden başka bir şey değildir. Katolik Ansiklopedisi The Catholic Encyclopedia, Budizm'in bu özelliğini şöyle açıklamaktadır:

Budizmin bir diğer ölümcül hatası yanlış pesimizmidir. Sağlıklı ve güçlü bir zihin, (Budizmin) yaşamı yaşamaya değer görmeyen ve her türlü bilinçli var oluşu kötü olarak kabul eden yaklaşımına karşı çıkacaktır. Budizm, doğanın, temel özelliği umut ve neşe olan sesi tarafından yalanlanmaktadır. Aslında (Budizm) akılcı yaşamın mükemmelliğine karşı bir tür protestodur. Budizm'in en büyük tutkusu, tüm canlıları Nirvana adı verilen bilinçsiz yaşam moduna götürmek ve böylece doğadaki mükemmelliği yok etmektir. Dolayısıyla Budizm doğaya karşı suç işlemektedir ve bunun sonucu olarak bireye karşı da suç işlemektedir. (Budizme göre) tüm meşru istekler bastırılmalıdır. Her türlü masum dinlence ve eğlence yasaktır. Müzikten zevk almak yasaktır. Doğa

bilimleri hakkında araştırma yapmak küçümsenir. İnsan zihni sadece Budist metinleri ezberlemeye ve Budist metafiziği hakkında çalışmaya odaklanmalıdır. Budizmin dünya üzerinde gerçekleştirmek istediği ideal, var olan herşeye karşı kayıtsızlıktır.3

Oysa İslam insanlara kayıtsızlığı değil, tam aksine canlılığı, neşeyi ve hareketi getirir. İslam terbiyesini alan bir insan çevresindeki olaylara karşı son derece duyarlı olur. Dünyayı Budizm'deki gibi yüz çevrilmesi gereken bir kaos olarak değil, Allah'ın Kuran'da tarif ettiği güzel ahlakı uygulamak için yaratılmış bir imtihan alanı olarak görür. Bu nedenledir ki İslam tarihi son derece adil ve başarılı, halka huzurlu ve mutlu bir yaşam sağlayan yöneticilerle doludur. Budizm ise sadece kendi kendilerine acı çektiren, halklarını da kendileri ile birlikte pasiflik ve dolayısıyla fakirliğe sürükleyen, hatta karşılaştığı sorunlar karşısında tek çareyi kendini yakmakta bulan zavallı insanlar üretmektedir. Şeytanın insana karşı oynadığı büyük oyunlardan biridir bu.

Budizm Pagan Bir Dindir

Budizm pagan bir dindir, yani putperesttir. Bugün Budizmin farklı ekollere ayrıldığı ve Buda'ya tapınmanın sadece bazı ekollere has olduğu söylenir. Ancak, Buda'nın şaşmaz bir yol gösterici olarak kabul edilmesi bile -ki bu tüm Budist ekollere hakim bir yanılgıdır- bu dinin Buda'yı putlaştırdığını göstermektedir.

Tarihi kaynaklara göre Buda'nın ölümünden bir süre sonra Budist rahipler tarafından "Buda'yı kutsallaştırma" girişimleri başlatıldı. Her yere onun heykelleri yapıldı ve Nirvana'nın onun vücudunda şekillendiği yönünde çarpık bir inanç güç kazandı. Budist rahiplerin Buda'ya yönelik aşırı saygı anlayışları, bir süre sonra Buda'ya tapınma halini aldı. Budizmin güçlü olduğu ülkelerin dört bir yanı Buda'nın dev boyutlardaki heykelleriyle donatıldı. Günümüzde de Asya'dan Amerika'ya pek çok ülkede Buda heykelleriyle, üzerinde Buda'nın gözlerinin resmedildiği tapınaklara rastlamak mümkündür. Daha önce de belirtildiği gibi bu gözlerle insanlara, Buda'nın her yeri gördüğü ve insanı sürekli izlediği mesajı verilmekte, insanların hayatlarının her dakikasını Buda'yı düşünerek geçirmeleri fikri aşılanmaktadır. Binlerce yıl önce ölmüş olan bir insanın hala kendisine inananları gördüğünü, koruduğunu, yakarışlarını işittiğini düşünmenin ne denli dayanaksız bir inanç olduğu ise ortadadır. Budistlerin kavramaktan aciz oldukları asıl gerçek ise tüm insanlar gibi Buda'yı da yaratanın alemlerin Rabbi olan Allah olduğudur. Allah gizlinin gizlisini bilen, herşeyi sarıp kuşatandır.

Budizm ve Karma İnancı

Karma öğretisi, yapılan her türlü eylemin tepkilerinin er ya da geç yapan kişiye geri döneceğini ve bunun sözde "bir sonraki yaşamını" etkileyeceğini varsayar. Bu batıl inanışa göre insan dünyaya sürekli yeniden gelmektedir ve bir sonraki yaşamında bir önceki yaşamında yaptıklarının sonucunu alacaktır.

Allah'ın varlığını inkar eden Budizm'e göre de herşeyi idare eden yegane kuvvet karmadır.

Sanskritçe bir kelime olan karma, "hareket, fiil" anlamına gelmektedir ve bir "sebep-sonuç kanunu" olarak gösterilmektedir. Karma inancını savunanlara göre, bir insan geçmişte ne yapmışsa, gelecekte onu görecektir. Geçmiş insanın bir önceki hayatı, gelecek ise ölümden sonra başlayacağı iddia edilen yeni hayatıdır. Buna göre bugün fakir olan bir insanın bir önceki hayatında kötülükler yaptığına ve bunun karşılığını bu hayatında fakirlikle aldığına inanılır. Bu batıl inanış kötü bir insanın bir sonraki yaşamında bitki ya da hayvan olabileceği gibi iddialara dahi yer vermektedir.

Karma inancının zararlı sonuçlarından biri, insanların acizlik, fakirlik ve zayıflıklarını, onların ahlaki kötülüklerinden kaynaklanan bir ceza gibi göstermesidir. Karma inancına göre eğer bir insan fakir veya sakat ise, bunun nedeni önceki yaşamında yaptığı kötülüklerdir ve dolayısıyla böyle olmayı hak etmiştir. Bu batıl inanç, Hindistan'da asırlar boyunca "kast sistemi" olarak bilinen son derece adaletsiz bir toplum yapısının egemen olmasının da en önemli nedenidir. (Budizmin gerçekte Hinduizmden doğduğu, Karmanın da Hinduizm'den geldiği unutulmamalıdır.) Karma inancı yüzünden fakir, hasta, sakat insanlar hor görülmüş ve kast sistemi içinde ezilmişlerdir. Sistemin tepesinde olan zenginler ve yönetici sınıf ise, bu imtiyazlarını doğal bir hak olarak görmüşlerdir.

Oysa İslam'da insanların zayıflıkları bir suç değil, Allah'ın verdiği bir imtihan olarak kabul edilir ve dahası diğer insanların ihtiyaç içindeki bu kimselere yardım etmeleri çok önemli bir görev olarak emredilir. Bu nedenledir ki İslam -ve İslam ile aynı İlahi kaynaktan gelen ancak daha sonradan tahrif edilen Hıristiyanlık ve Yahudilik- çok güçlü bir sosyal adalet kavramına sahiptir. Budizm ve Hinduizm gibi Karma inançları ise, tam aksine sosyal adaletin karşısında büyük bir engeldir.

Karma'nın temeli reenkarnasyon inancıdır. Yani insanların aynı ruh ile sürekli olarak farklı bedenlerle dünyaya yeniden geldiği düşüncesidir. Karma bu inanca bir de "her hayatın bir sonrakini etkilediği" varsayımını eklemiştir. Ancak bu inanç, tek bir soru ile yıkılmaya mahkumdur: İddia edilen bu karma süreci nasıl işleyecektir? Budizm Allah'ın varlığını kabul etmez. Peki o zaman kim insanları bir önceki hayatlarına göre yargılayıp, buna göre yeni bir bedenle dünyaya gönderecektir? Bu soru cevapsızdır. Budistler bunun bir tabiat kanunu gibi "kendiliğinden" işlediğine inanırlar. Oysa tabiat kanunlarını yaratan da Allah'tır. İnsanların yaşamları boyunca yaptıkları işleri gözlemleyecek, bunların hesabını tutacak, sonra onları ölümlerinin ardından bu hesaba göre yargılayacak, bu yargıya göre onlara yeni bir yaşam biçimi belirleyecek, onları bu yeni yaşam biçimi uyarınca yeniden yaratacak ve bu senaryoyu dünya üzerindeki milyarlarca insan (ve hayvan) üzerinde kusursuzca yürütebilecek bir "doğa kanunu" yoktur. Ortada böyle bir doğa kanunu olmadığına göre, böyle bir süreç de elbette var olamaz.

Reenkarnasyon inancının hiçbir akılcı dayanağı olmamasına rağmen dünyanın dört bir yanında bu kadar taraftarı bulunmasının ana nedeni ise dine inanmayan, ahiretin varlığını inkar eden ve ölümden korkan insanların, reenkarnasyonu, bu korkularını yenmek için bir çıkış yolu olarak görmeleridir. Çünkü reenkarnasyon inancının temelinde de -Karmada olduğu gibi- ölümden korkmamak gerektiği ve insanın yeniden doğuşlarla arzularına ulaşabileceği yönünde gerçek dışı bir avuntu yatmaktadır.

Reenkarnasyon bir doğa kanunu gibi kendiliğinden gerçekleşemeyeceğine göre, bunun ancak doğaüstü bir yaratılışla sağlanabileceği açıktır. Ancak Kuran'a baktığımızda reenkarnasyonun bir hurafe olduğunu görürüz; Allah'ın insanlara yol gösterici olarak indirdiği Kitap, reenkarnasyonu açıkça yalanlamaktadır.

İslam'a Göre Reenkarnasyon

Bir Müslümanın her konuda olduğu gibi Karma felsefesine bakış açısı da Allah'ın Kuran'da tarif ettiği şekilde olmalıdır. Kuran'da ölümün ve dirilişin bir kez olduğu bildirilmektedir. Her insan dünyada sadece tek bir hayat yaşar, bu hayatından sonra ölür. Rabbimiz "...Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşıp buluşacaktır. Sonra gaybı da müşahede edilebileni de bilen Allah'a döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir." (Cuma Suresi, 8) şeklinde buyurmaktadır. İnsan ölümünden sonra tekrar diriltilerek, dünyada tüm yapıp ettiklerine göre sonsuza kadar cennette veya cehennemde kalmayı hak eder. Yani insanın bir dünya hayatı, bir de sonsuza kadar yaşayacağı ahiret hayatı vardır. İnsanların öldükten sonra dünya hayatına geri dönemeyeceklerini Allah Kuran'da çok açık olarak bildirmektedir:

Yıkıma uğrattığımız bir ülkeye (tekrar dünya hayatı) imkansız (haram)dır; hiç şüphesiz onlar, (dünyaya) bir daha geri dönmeyecekler. (Enbiya Suresi, 95)

Sonunda, onlardan birine ölüm geldiği zaman, der ki: "Rabbim, beni geri çevirin. Ki, geride bıraktığım (dünya)da salih amellerde bulunayım." Asla, gerçekten bu, yalnızca bir sözdür, bunu da kendisi söylemektedir. Onların önlerinde, diriltilip kaldırılacakları güne kadar bir engel (berzah) vardır. (Mü'minun Suresi, 99-100)

Yukarıdaki ayetlerde de görüldüğü gibi, insanların bir bölümü ölüm ile karşılaşınca, tekrar dirilme ümidi içinde olacaklardır. Ancak, kendilerine bunun kesinlikle mümkün olmadığı o an açıklanacaktır. Allah bir başka ayetinde insanların ölümü ve diriltilmesi ile ilgili şunları bildirir:

Nasıl oluyor da Allah'ı inkar ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz. (Bakara Suresi, 28)

Allah insanın başlangıçta ölü olduğunu bildirir. Yani insanın yaratılışının temeli toprak, su, çamur gibi cansız maddelerdir. Daha sonra Allah bu cansız yığına "bir düzen içinde biçim verip" (İnfitar Suresi, 7) onu diriltir. Bu dirilişten belli bir süre sonra insan, yaşamı sona erince tekrar öldürülür ve toprağa geri

döner, çürüyüp-ufalanıp toz haline gelir. Bu da insanın ikinci defa ölü haline geçişidir. Geriye ise son kez diriltilmesi kalmıştır. Bu da ahiretteki dirilmesidir. Her insan ahirette diriltilecek ve bir daha geri dönüşün mümkün olmadığını anlayarak, dünyada yaptığı herşeyin hesabını verecektir. Allah ayetlerde insanın dünyaya geldikten sonra tek bir ölümden başka ölüm tatmayacağını şöyle bildirir:

Orda, ilk ölümün dışında başka ölüm tatmazlar. Ve (Allah da) onları cehennem azabından korumuştur. Senin Rabbinden, bir fazl ve (lütuf) olarak. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş' budur. (Duhan Suresi, 56-57)

Yukarıdaki ayetler, ölümün sadece bir kez olduğunun görülmesi açısından son derece açık ve kesindir. Bazı insanlar her ne kadar ölüm ve ahiret korkularını yenmek ve kendilerini teselli etmek için Karma ya da reenkarnasyon gibi batıl inançları kabul etmek isteseler de, gerçek olan, öldükten sonra bir daha dünyaya gelmeyecekleridir. Her insan sadece bir kez ölecektir ve bu ölümünden sonra, Allah'ın takdir ettiği şekilde sonsuza kadar yaşayacağı ahiret hayatı başlayacaktır. Allah her insanı dünyada yaptığı iyilik veya kötülüklere göre, cennetle ödüllendirecek veya cehennemle cezalandıracaktır. Allah, sonsuz adalet sahibi, sonsuz merhametli ve şefkatli olandır, herkese yaptığının karşılığını eksiksiz olarak verendir. Ölümden veya cehenneme gitme ihtimalinden korkarak, batıl inançlarda teselli aramak ise, hiç şüphesiz insana çok daha büyük bir yıkım getirir. Akıl ve vicdan sahibi bir insan, bu yönde bir korkusu varsa, cehennem azabından kurtulup cenneti umabilmek için samimi bir kalple Allah'a yönelmeli ve insanlar için hidayet rehberi olan Kuran'a uymalıdır.

İnsan hiç unutmamalıdır ki, ne genç, ne yaşlı, ne güzel, ne de zengin olmaları bugüne kadar yaşayan hiçbir insanı ölümden koruyamamıştır. Bu nedenle hiçbir insan ölüm gerçeğini göz ardı etmemelidir. Çünkü o göz ardı etse de etmese de bu kaçınılmaz gerçek mutlaka yaşanacaktır.

O, ölüm sarhoşluğu, bir gerçek olarak gelip de, (insana) "İşte bu, senin yan çizip-kaçmakta olduğun şeydir" (denildiği zaman da). (Kaf Suresi, 19)

Siz bu satırları okurken de ölümün yakınlığını aklınızdan geçiriyor olabilirsiniz. Ancak belki de elinizdeki kitabı bitiremeden ölüm sizi bulacaktır. Belki de ölüm size diğer insanlardan çok daha yakındır. Bunun için mutlaka bir sebep olması, bir hastalık, kaza ya da yaşlılıkla karşılaşmanız da gerekmeyecektir. Çünkü Allah ölüm vakti gelen kişiye ölüm meleklerini gönderecek ve bu kişinin canını alacaktır. O halde insan bu büyük gerçeği asla aklından çıkarmamalı, ölüme hazırlık yapmayı asla ertelememelidir. Münafikun Suresi'ndeki "... Allah, kendi eceli gelmiş bulunan hiçbir kimseyi kesinlikle ertelemez..." (Münafikun Suresi, 11) hükmüyle Allah Kuran'da ölümün ertelenmeyeceğini ve ölüm ile karşılaşan birinin pişmanlığını bize bildirmiştir:

Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabbim, beni yakın bir süreye (ecele) kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve salihlerden olsam" demezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Oysa Allah, kendi eceli gelmiş

bulunan hiçbir kimseyi kesinlikle ertelemez. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (Münafikun Suresi, 10-11)

Budizm'in Sapkın Ahiret İnancı

Karma inancının bir sonucu olarak Budizm'de ahiret, cennet ve cehennem inancı da yer almamaktadır. Bu, Allah'ın Kuran'da bildirdikleri ile çelişen, batıl ve sapkın bir inançtır. Bu inanca göre daha önce de belirttiğimiz gibi, bir insan her ölümünden sonra tekrar dünyaya gelir ve bu dönüşüm sürekli devam eder. Budizm'de ahiret inancının olmadığını Sanskrit ve Karşılaştırmalı Filoloji Profesörü E. Washburn Hopkins, The Religions of India (Hindistan Dinleri) isimli kitabında şöyle açıklamaktadır:

Buda'nın kurmuş olduğu sistemin mantığı, onu, bu dünyada mutlu olmamış kimselerin mutlu olabileceği başka bir alemin varlığını kesin inkara götürmüştür. O, sadece öteki dünyayı inkar eden görüşünde ısrar etmekle kalmamış, bunun ötesinde öğrencilerini ve araştırmacılarını, kişinin ölümden sonraki kaderini araştırmaktan ve bu konuda soru sormaktan alıkoymak için her yolu denemiştir. Buda, Nirvana'ya ulaşmanın varlığın yok oluşuna yol açtığına inanmış ve hiçbir zaman ölümsüz bir varlık fikrini benimsememiştir. Onun ısrarla üzerinde durduğu husus, herkesin karma ve yeniden doğuş doktrinlerini tam anlamıyla kabul ederek, mümkün olduğu kadar çabuk, içinde bulunduğu sıkıntılı doğum-ölüm çemberinden bir an önce kurtulmaya gayret göstermesidir.4

Bazı Budist kaynaklarda ise ölüm sonrası hayatla ilgili olarak şu bilgilerin verildiği görülmektedir:

Yeniden doğum, ister cennette ister cehennemin muhtelif katmanlarından birinde gerçekleşmiş olsun, söz konusu bu mekanlardaki varoluşlar aynen yeryüzündekiler gibi geçicidir, ebedi değildir. Ferdin bu mekanlardaki kalış süresi, Hinduizm'de olduğu gibi, onun yeryüzünde iken yaptığı iyilik ve kötülüğün miktarına bağlıdır. Belirlenen sürenin tamamlanmasından sonra yeniden yeryüzüne dönülecektir. Cennet ve cehennem ferdin yeryüzündeki fiillerinin karşılığını gördüğü geçici varoluş katmanlarından başka bir şey değildir.5

Görüldüğü gibi, Budist öğretilere göre insanların yaptıklarının karşılığını bulduğu bir tür cennet ve cehennem inancı vardır. Ancak, hak bir dine ait olmadığı için bu inançta birçok çelişki ve mantıksızlık bulunmaktadır. Herşeyden önce, Allah'ın Kuran'da bildirdiğinin aksine, Budizm'de cennet ve cehennem sonsuz değil, geçicidir.

Bu inanışın en mantıksız yönlerinden biri ise, dünya üzerindeki mevcut tüm sistemlerin daha önce de belirttiğimiz gibi kendiliğinden işlediğine inanılmasıdır. Budizme göre kainatın ve insanların varoluşu gibi, ölüm ve yeniden doğum döngüsü de başıboştur. Bu inançta dünya hayatını, cennet ve cehennemi yaratan, insanlara yaptıklarının karşılığını veren bir Yaratıcının varlığı kabul edilmez. Oysa bu, son derece mantıksız ve kabul edilmesi imkansız bir iddiadır. Cennet ve cehennem gibi mükafat ve ceza verilecek mekanların varlığını kabul

etmek, ancak bu mekanların nasıl varedildiğini, cezayı ve mükafatı kimin vereceğini, adaletin nasıl sağlanacağını açıklamamak çok büyük bir mantık bozukluğudur.. Dahası Karma felsefesinde bunlar iddia edilirken, cennet ve cehennemin bir Yaratıcı olmadan nasıl oluştuğuna getirilebilen hiçbir açıklama bulunmamaktadır. Sadece nesilden nesile aktarılan ve hiçbir zaman da akılcı bir biçimde anlatılmayan ve sorgulanmayan bir batıl inanıştır bu. Zaten Budizm'in kainatın varoluşuna, evrenin işleyişine, canlılardaki kusursuz yaratılışın kökenine dair hiçbir akılcı açıklaması yoktur. Bu nedenle de Budizm hiçbir bir akli dayanağı bulunmayan, sadece efsanevi hikayelerle ayakta tutulmaya çalışılan bir mistik akım olmaktan öteye gidememektedir.

Ahirette İnsanları Bekleyen Gerçek

Dünya hayatına ve ahiret inancına dair gerçekleri öğrenebileceğimiz yegane kaynak alemlere bir öğüt olarak indirilen Kuran ve Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetidir.

Allah Kuran'da dünya hayatının tüm insanlar için geçici bir deneme, ahiretin ise sonsuz yurt olduğunu bildirir. Her insan yaklaşık 60 yıllık dünya hayatı boyunca tüm yaptıklarının karşılığını cennette veya cehennemde alacaktır. Bu gerçeği Allah Kuran'da şöyle haber verir:

Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan başkası değildir. Korkup-sakınmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (Enam Suresi, 32)

Allah'a teslim olan, O'nun indirdiği hidayet rehberine ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetine uyan bir insan kıyamet gününe, ahirette tüm yapıp ettiklerinin hesabını vereceğine, dünya hayatında yaptıklarının karşılığını sonsuza kadar cennette ya da cehennemde alacağına gönülden iman eder. Çünkü gerçek budur. Allah bunu insanlara indirdiği kitaplar ve gönderdiği peygamberler ile bildirmiştir. Budizm ise tek bir insanın kendi kendine oluşturduğu bir felsefe ve onun üzerine bina edilen yine insan yapımı öğretilerden oluşur. Allah'tan geleni, insana ait bir felsefeyle değiştirmek, kuşkusuz büyük bir yanılgıdır. Kulaktan dolma bilgilerle, bir özenti nedeniyle, hayran oldukları pop yıldızının veya sinema sanatçısının Budist mesajlarından etkilenerek ya da bir moda gereği Budizmi yol edinenlerin, bu gerçeği düşünmeleri ve yanılgılarından sıyrılmaları gerekmektedir. Çünkü Allah, ahireti yalanlayanların durumlarını Kuran'da şöyle bildirir:

Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar, onların amelleri boşa çıkmıştır. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (Araf Suresi, 147)

...İnkar edip ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar ise; artık onlar da azab için hazır bulundurulurlar. (Rum Suresi, 16)

Yukarıdaki ayetlerde haber verilen bu azap, ölüm anıyla birlikte başlayacaktır. Dünya hayatları boyunca ne kadar büyük bir yanılgı içinde

olduklarını anlayan insanlar telafisi olmayan bir pişmanlık yaşayarak şöyle diyeceklerdir:

Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: "Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık." (Enam Suresi, 27)

Suçlu-günahkarları, Rableri huzurunda başları öne eğilmiş olarak: "Rabbimiz, gördük ve işittik; şimdi bizi (bir kere daha dünyaya) geri çevir, salih bir amelde bulunalım, artık biz gerçekten kesin bilgiyle inananlarız" (diye yalvaracakları zamanı) bir görsen. (Secde Suresi, 12)

Ancak onlar ne kadar yalvarıp yakarsalar, bağışlanma dileseler de artık dönüşü olmayan ve azapla dolu bir hayata başlamış olacaklardır. Onların tevbeleri kabul edilmeyecek, dünyaya dönme istekleri ise asla yerine getirilmeyecektir. Dünyada defalarca uyarıldıkları halde iman etmeyen inkarcılar, Allah'a şirk koşanlar, taştan, tahtadan heykellerin önünde secde edenler, sadece insanlara gösteriş yapmak ya da ilgi çekmek için boş felsefelerin peşinde gidenler ve Allah'tan gereği gibi korkup sakınmayanlar ölüm melekleri ile karşılaştıkları andan itibaren sürekli bir aşağılanma içine gireceklerdir. Canlarının sırtlarına ve böğürlerine vurularak alınması, perçemlerinden tutulup yerde sürüklenmeleri, cehennemin içine atılmaları ahiret hayatındaki aşağılanmanın bir başlangıcı olacaktır. Allah onların konuşmalarına izin vermeyecek, seslerinin bir hırıltıdan öteye çıkması mümkün olmayacaktır. (Taha Suresi, 108)

Cehennem, Allah'a karşı büyüklenen, ahirete, yeniden dirilişe inanmayan ve Rabbimizin gönderdiği uyarıcılara itaat etmeyen, güzel ahlaktan uzak bir hayat süren tüm inkarcıların son bulacakları yer olacaktır. Cehennem ehli "Elleri boyunlarına bağlı olarak..." (Furkan Suresi, 13) ateşin sıkışık yerine atılacak, dumanlı bir gölge içinde konaklayacaklardır. Ateşin uğultulu homurtusunu sürekli işitecekler, kemikleri çatırdatan inlemeler ile muhatap olacaklardır. Özellikle azabın sürekli olması ve cehennem ehlinin tüm yakarışlarına rağmen, onlardan kesinlikle hafifletilmeyecek olması tarifsiz bir sıkıntı vesilesi olacaktır. Çünkü Allah cehennem azabını "Kapıları kilitlenmiş bir ateş..." (Beled Suresi, 20) olarak bildirmektedir.

Cehennemdekiler fiziksel olarak da korkunç bir görüntüye bürüneceklerdir. Yüzleri kapkara, korkudan ve dehşetten dolayı zillet içinde olacaktır. Hücreleri kavururcasına güçlü olan ateşte derileri yanacak ve Allah'ın "...Derileri yanıp döküldükçe, azabı tadmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz..." (Nisa Suresi, 56) ayetinde bildirdiği gibi derileri tekrar tekrar yenilenecektir. Demir kamçılarla kamçılanıp "...uzunluğu yetmiş arşın olan bir zincire..." (Hakka Suresi, 32) vurulacaklardır. Alınları, böğürleri ve sırtları kızgın ateşte dağlanacak, başlarından aşağı kaynar sular dökülecektir. Elbiseleri ve yatakları ateşten ve katrandan olacak, demir halkalarla bağlanacaklardır.

Cehennem ehline sunulacak olan yiyeceklerin ve içeceklerin korkunçluğu da ayetlerde açıklanmıştır. Allah "İrin ve kan karışımından başka bir yemek

yoktur." (Hakka Suresi, 36) ayetinde dünyada insanların çok azını dahi görmeye veya kokusunu duymaya dayanamadıkları kan ve irinin (iltihaplı yaradan akan sıvının) cehennem ehlinin sürekli yiyeceği olacağını haber vermektedir. Dünya hayatında Allah'ı unutup, kendi tutkularının ardından gitmelerinin bir karşılığı olarak girdikleri cehennemde irinli, kaynar sudan içirilecek, parçalanan boğazlarından hiçbir şey geçmeyeceği için yutkunmaya çabalayacak, ama yutkunamayacaklardır. Allah günahkar cehennem ehline yedirilecek diğer yiyeceklerin de zehirli olan darı dikeni ve zakkum ağacı olduğunu ayetlerde şöyle bildirmiştir:

Doğrusu, o zakkum ağacı; günahkar olanın yemeğidir. Pota gibi; karınlarda kaynar-durur; kaynar-suyun kaynaması gibi. (Duhan Suresi, 43-46)

Allah'a inanan ve O'na gönülden kulluk eden insanlar ise böyle bir duruma düşmeyecek, kolay bir hesap ile sorguya çekilip, korkuya, hüzne ve pişmanlığa kapılmadan cennete sevk edileceklerdir. O gün müminlerin yüzlerinin ışıl ışıl parlayacağını Allah ayetlerde haber vermiştir. Onlar dünya hayatları boyunca batıl felsefelerin peşine takılmadan Allah'ı hak Kitabı'nda bildirdiği şekilde razı etmeye yönelik yaşamalarının, Allah'tan korkup, O'nun azabından sakınmalarının karşılığını sonsuza dek cennette alacaklardır. Allah Kuran'da bu durumu şöyle haber vermiştir:

İnkar edenler, cehenneme bölük bölük sevk edildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet." dediler. Ancak azab kelimesi kafirlerin üzerine hak oldu. Dediler ki: "İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından (içeri) girin. Büyüklüğe kapılanların konaklama yeri ne kötüdür." Rablerinden korkup-sakınanlar da, cennete bölük bölük sevk edildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (Zümer Suresi, 71-73)

Öyleyse tüm insanların Allah'ın "Gerçek şu ki, kıyamet saati yaklaşarak gelmektedir..." (Hac Suresi, 7) şeklindeki haberini sürekli düşünmeleri, sorgulama günü yaklaşırken yapılan hatırlatmaları mutlaka dikkate almaları gerekmektedir. Çünkü o gün iyilikte bulunanlar, yaptıkları iyiliklerin karşılığını eksiksiz olarak bulurlarken; kötülükte bulunanlar ise yaptıkları kötülükler ile aralarında uzak bir mesafe olmasını isteyeceklerdir. İnsanlar yapayalnız ve tek başlarına Allah'ın huzuruna çıkacak ve en ufak bir haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hüküm verilecektir:

İnsanları sorgulama (zamanı) yaklaştı, kendileri ise gaflet içinde yüz çeviriyorlar. Rablerinden kendilerine yeni bir hatırlatma gelmeyiversin, bunu mutlaka oyun konusu yaparak dinliyorlar. (Enbiya Suresi, 1-2)

Budizm ve benzeri insan yapımı felsefeler ise, insanları en büyük gerçek olan Allah'ın varlığından ve O'na kulluk görevinden uzaklaştıran birer yanılgıdır. Budizm yapay ve gerçekte birçok yönden insan fıtratına da son derece aykırı

olan bir ahlak anlayışı ile, insanların dinsizliğin getirdiği vicdan azabından kısmen de olsa sıyrılmalarını sağlamakta ve böylece sahte bir "maneviyat" kaynağı olarak işlev görmektedir. Budizm'e inananlar, kendilerine acı çektirerek, bedensel ihtiyaçlarını yanıtsız bırakarak, manevi bir başarı elde ettikleri zannına kapılmakta ve böylece avunmaktadırlar. Bir türlü fark edemedikleri gerçek şudur: İnsanın bilmesi gereken en temel hakikat, Allah'ın kulu olduğudur. Yapılan herhangi bir iş, ancak Allah'ın rızası gözetilerek, O'na kulluk etme bilinciyle yapıldığında değer taşır. İnsanın nefsinin istek ve arzularını dizginlemesi de, Allah rızası için (ve Allah'ın dilediği ölçüde) yapıldığında değer taşıyan bir çabadır. Allah, Kendi rızası gözetilmeden sürdürülen bu gibi çabaların sahipleri için "Çalışmış, boşuna yorulmuştur" (Gaşiye Suresi, 3) buyurmaktadır.

Budizm'e Göre Dünya Hayatı

Daha önce de belirttiğimiz gibi Karma inancında insanlar, birbirini takip eden yeni yaşamlardan oluşan hayat çemberinin hiç bitmediğine ve her ölümden sonra mutlaka tekrar dirileceklerine inandıkları için, önlerinde sayısız imkan olduğunu sanmaktadırlar. Dolayısıyla bir insan herhangi bir kötülük yapmaya kalktığında, "bir sonraki hayatımda daha kötü bir hayatla yaşasam bile, bunu sonraki hayatımda telafi edebilirim" diye düşünebilmektedir. Böyle çürük temeller üzerine kurulu bir anlayışın insanları kötülüklerden alıkoyması ise mümkün değildir. Çünkü dünya hayatına bağlılık insanların büyük bir bölümünün önemli bir zaafıdır. Reenkarnasyon gibi batıl bir fikre inanmalarının en önemli sebebi de, bu bağlılıkları ve dünya hayatından hiçbir şekilde vazgeçememeleridir. İnsanların davranışlarını köklü bir şekilde düzelterek, güzel ahlakı yaşamaları ise, ancak bu dünya hayatının gerçek anlamını kavramalarıyla mümkün olur.

Dünya hayatının gerçek yönünü bilen bir insan, kendisini ve tüm evreni var eden, onu koruyan ve esirgeyen Rabbimize kulluk için yaratıldığını, her yaptığından, her konuşmasından ve düşüncesinden Allah'a karşı sorumlu olduğunu ve ölümünden sonra O'na hesap vereceğini bilir. Dünya hayatının yaratılış sebebini Rabbimiz Mülk Suresi'nde şöyle bildirir:

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (Mülk Suresi, 2)

Ayette de görüldüğü gibi Allah insanları denemek için yaşamı yaratmış ve onları dünyaya geçici olarak yerleştirmiştir. Burada karşımıza çıkan olaylarla bizi sınamakta; iman edenlerle inkarcıların ortaya çıkması, inananların kötülüklerden arınması ve cennet ahlakına ulaşması için hayatı devam ettirmektedir. Yani dünya sadece Allah'ın hoşnutluğunu kazanabilmemiz için bir sınanma, bir eğitim yeridir. Allah insanları Kendisine kulluk etmeleri için yarattığını ise şöyle bildirmektedir:

Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki sakınasınız. (Bakara Suresi, 21)

Allah, insanlara korumaları gereken sınırları, hoşnut olacağı ve olmayacağı davranışları açıkça bildirmiştir. Buna göre insan, dünyada gösterdiği tavırlarla ebedi hayatında ceza görecek veya mükafata kavuşacaktır. Bu durumda yaşadığımız her saniye, bizleri ya cennete veya cehenneme yaklaştırmaktadır. Allah bu gerçeği kullarına pek çok ayette hatırlatır ve o güne karşı onları uyarır:

Ey iman edenler, Allah'tan korkun. Herkes yarın için neyi takdim ettiğine baksın. Allah'tan korkun. Hiç şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (Haşr Suresi, 18)

Allah'ın azaplandırmasından korku duyan müminler, yalnızca O'na kulluk eder, O'nun emirlerine kayıtsız şartsız uyar, kötülüklerden sakınarak Rabbimizi hoşnut edecek davranışlarda bulunurlar. Bir insanın gerçek anlamda üstün bir ahlaka sahip olmasının, çıkarları ile çatışsa dahi güzel ahlaktan taviz vermemesinin tek yolu, Allah'a karşı güçlü bir sevgi ve bağlılığı olması, O'ndan korkup sakınması ve O'na kullukta kararlı olmasıdır. Aksi takdirde, her insanın kendine ait birtakım güzel ahlak özellikleri olabilir; ancak bunlar ya sayılıdır, ya kısa sürelidir veya bazı koşullara bağlıdır. Budizm'de de insanlara bazı güzel davranışlar tavsiye edilmektedir. Ancak bunların Allah katında bir değeri olmayabilir. Kendisini yoktan var eden Allah'ın apaçık varlığını göz ardı ederek, O'na karşı nankör olan bir insanın, çevresindeki insanlara bazı iyilikler yapmasının ne değeri olabilir? İnsanın yaptığı işlerin değer taşıyabilmesi için Allah'a iman etmesi, yaptığı herşeyi O'nun rızası için yapması, O'nun kadrini gereği gibi takdir etmesi ve Allah'tan korkup sakınması gerekir. İşte bu nedenle müminlerin güzel ahlakları, romantik eğilimlere dayanmaz. İbadetleri Allah'ın ayetlerde de buyurduğu gibi sürekli ve kesintisizdir:

Allah, hidayet bulanlara hidayeti artırır. Sürekli olan salih davranışlar, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlı, varılacak sonuç bakımından da daha hayırlıdır (Meryem Suresi, 76)

Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur, itaat-kulluk da (din de) sürekli olarak O'nundur. Böyleyken Allah'tan başkasından mı korkup-sakınıyorsunuz? (Nahl Suresi, 52)

Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (Kehf Suresi, 46)

İnsanlar dünya hayatının geçici ve aldatıcı süslerine tutkuyla bağlanmaktan sakınmalıdır. Çünkü ahirette insanların zenginlikleri, güzellikleri ve dünya hayatında sahip oldukları onlara fayda sağlamayacaktır. Toprağa konacak olan bedenleri çürüyecek, malları zamanla yok olacaktır. O insanlar da diğer insanlar gibi sorguya çekilmek için Rabbimizin huzuruna çıkacaktır. Üstelik dünya hayatı çok kısadır. Şu an 30 yaşında olan bir insana bu yaşına kadar neler yaşadığını sorsanız, "herşey çok hızlı geçti" diyecektir. İşte bu insan ortalama olarak bunun gibi bir 30 yıl daha yaşayacaktır. Ve sonra yaşamı bitecektir.

Allah dünyada yaşanan bu sürenin kısalığına pek çok ayette dikkat çekmiş, insanların ahirette bunu açıkça itiraf edeceklerini bildirmiştir:

Gündüzün bir saatinden başka sanki hiç ömür sürmemişler gibi onları biraraya toplayacağımız gün… (Yunus Suresi, 45)

Kıyamet-saatinin kopacağı gün, suçlu-günahkarlar, tek bir saatin dışında (dünya hayatı) yaşamadıklarına and içerler. İşte onlar böyle çevriliyorlardı. (Rum Suresi, 55)

Öyleyse insanın kısa dünya hayatının geçici süslerine aldanıp, sonsuz ahiret hayatını göz ardı etmesi çok büyük akılsızlık olacaktır. Çünkü insanın Allah'a hesap vereceği gün kesin bir gerçektir. Allah Yunus Suresi'nde şu şekilde buyurur:

Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olanlar ve bununla tatmin olanlar ve Bizim ayetlerimizden habersiz olanlar; işte bunların, kazandıkları dolayısıyla barınma yerleri ateştir. (Yunus Suresi, 7-8)

Dünya hayatına kanmayan, Allah'ın rızasını ve sonsuz ahiret hayatını tercih edenlere ise Rabbimiz şu şekilde müjde verir:

Kim ahiret ekinini isterse Biz ona kendi ekininde artırmalar yaparız. Kim dünya ekinini isterse ona da ondan veririz; ancak onun ahirette bir nasibi yoktur. (Şura Suresi, 20)

Allah dünyada da insanlara nimetlerini vermesine karşın, ayetlerinde sürekli olarak ahiretin nimetlerini istemeyi öğütler. Çünkü onlar daha hayırlı ve daha süreklidirler. (Taha Suresi, 131)

MATERYALİST BATI KÜLTÜRÜ VE BUDİZM

Bugün Budizm'i dünya gündemine getiren en büyük neden, bu dinin geleneksel coğrafyası olan Uzakdoğu'daki varlığı değil, Batı dünyasında yapılan propagandadır. Bu propagandanın başlangıç tarihi 19. yüzyıla kadar uzanmaktadır. 20. yüzyılın ikinci yarısında ise Budizm giderek ilgi çekmek ve "orijinal" olmak isteyen insanlar için bir moda haline gelmeye başlamıştır.

Bu modanın başlangıcı özellikle 1960'lardaki pop kültürüne dayanır. O yıllarda Batı gençliğinin bir bölümü ve bazı Batılı entelektüeller, geleneksel Hıristiyan inancını terk ederek yeni arayışlara girmişler ve bazıları bunu Uzakdoğu dinlerinde bulmuşlardı. Bu arayışın en önemli nedenleri ise "aykırı olmak", "düzene karşı çıkmak" ve bu yolla ilgi toplamaktı. 60'lı yılların pop kültürünü belirleyen Beatles'in üyelerinden George Harrison, (Budizm'e benzer bir Uzakdoğu pagan inanışı olan) Hinduizm'i benimsediğini açıkladığında, Beatles hayranları da bu öğretiye özenmeye başladı. John Lennon, Across the Universe (Evren Boyunca) adlı şarkısında Budist "mantra"lar (kutsal ritmler) kullandı. 60'lı ve 70'li yılların "hippi" gençliğinde, Budist ezgiler, giysiler ve söylemler çok revaçtaydı.

Budizm hakkında dikkat çekici olan nokta, bu gibi popüler kültür araçları ile Batı dünyasına sistemli bir biçimde empoze edilmesidir. Popüler kültürün en önemli mimarı olan Hollywood, bu konuda başı çekmektedir. Hollywood'un genellikle Amerika'nın "liberal" kanadının fikirlerini yansıttığı, yani çoğunlukla Hıristiyan inancına ve ahlakına aykırı değerler savunduğu bilinen bir gerçektir. Din karşıtı teorilerin savunulmasında da Hollywood ön saflardadır. Örneğin; evrim teorisi, bilimsel içerikli filmlerin çoğunda izleyicilere güçlü biçimde empoze edilir. Evrim-yaratılış tartışmasında Hollywood filmleri hemen her zaman Darwinistlerin yanındadır. (Hollywood'un ünlü Inherit the Wind -Rüzgarı Miras Al- filmiyle başlayan bir "din aleyhtarı Darwinist propaganda" geleneği vardır.) Hollywood filmlerinde İslam'ın kötülenmesine yönelik eğilim ise, son derece belirgin olan bir başka "strateji"dir.

Ancak Hıristiyanlık ve İslam gibi İlahi dinlere karşı genellikle olumlu davranmayan Hollywood dünyası, Budizm konusunda tam aksi bir çizgidedir: Budizm, insancıl, barış dolu ve cazip bir din olarak resmedilir. Brad Pitt'in başrolünü oynadığı Seven Years In Tibet (Tibet'te Yedi Yıl) veya Martin Scorcese'in yönettiği ve Budist başrahip Dalai Lama'nın yaşamını konu olan Kundun gibi filmler, Budizm'in geniş kitlelere propagandası rolünü üstlenmiştir.

Filmler kadar aktör ve aktrislerin özel yaşamları da Budizm propagandasında önemli rol oynamaktadır. Şiddet filmlerinin ünlü yıldızı Steven Seagall, "Tibet Budizm'i Nyingma Derneği" tarafından, 15. yüzyılda yaşamış bir "lama"nın reenkarnasyonu ilan edilmiştir. Ünlü aktör Richard Gere, aktris Uma Thurman'ın babası olan Richard Thurman ile New York'ta "Tibet Evi" kurmuş ve Budizm'i savunan kitaplar yazmıştır. Diğer ünlü Budistler arasında; Tina Turner, Harrison Ford, Oliver Stone, Herbie Hancock, Courtney Love gibi isimler sayılabilir.

Kuşkusuz özel yaşamları sadece kişileri ilgilendirir ve insanlar istedikleri inancı seçmekte özgürdürler. Ayrıca bu kişiler gerçek İslam'ı öğrenmiş olsalar, kalplerinin hemen ısıncağında da kuşku yoktur. Ancak buraya kadar özetlediğimiz tablonun gösterdiği önemli bir sonuç vardır: Budizm, ağırlıklı olarak materyalist bir kültüre sahip olan Batılılar arasında ilgi görmekte, dahası benimsenip desteklenmektedir. Materyalist Batı kültürü, kendi maneviyatının kaynağı olan Yahudi-Hıristiyan kültüründen uzaklaşırken, Budizm'i onaylamaktadır.

Acaba neden?

Bu soruyu cevaplamak için önce "materyalist Batı kültürü"nün temel özelliklerini belirlemek gerekir. 18. yüzyılda temelleri atılan, 19. yüzyılda teorik çerçevesi kurulan ve 20. yüzyılda da (teorik çerçevesi giderek çürümesine rağmen) kitleselleşen bu kültür:

- Allah'ın varlığını inkar eder. Evrenin bir rastlantı eseri olduğuna inanır.
- Canlıların nasıl var olduğu sorusuna getirdiği cevap "evrim"dir. Darwinizm'in canlılığı açıkladığını sanır.
- İnsanın "bir tür hayvan" olduğunu kabul eder. İnsan ruhunun varlığını reddeder.
- Ölümden sonra yaşam, diriliş, hesap günü, cennet ve cehennemin varlığını reddeder.

Materyalist Batı kültürünün, her biri büyük birer yanılgı olan bu varsayımları, elbette İlahi dinlere aykırıdır. Ancak ne ilginçtir ki bu yanılgıları aynen paylaşan bir başka kültür daha vardır: Budizm.

Budizm'in Huxley Tarafından Keşfedilişi

Budizm ateist bir dindir; Allah'ın varlığını kabul etmez. Ahireti, cennet ve cehennemi kabul etmez. İnsanın hayvanlardan farklı bir ruhu olmadığını varsayar ve dahası Karma inancı çerçevesinde doğada sürekli bir dönüşüm olduğuna inanır. Budizm'e göre bir balık "sonraki yaşamında" bir memeli olarak dünyaya gelebilir, bir insan "sonraki yaşamında" bir solucan olabilir. Türler arasında "geçişlilik" öngören ve insanı da hayvanlar arasında gören bu anlayış, Darwin'in evrim teorisiyle önemli bir paralellik taşımaktadır. Bir araştırmacı, Budizm'in evrimle olan bu ilişkisini şöyle tarif eder:

Aslında Budist felsefe, evrimin gerçekleşmiş olmasını gerekli kılar çünkü herşeyi dönüşken varlıklar olarak görmekte, sürekli olarak yoktan var olduğunu, bir süre varlığını sürdürdüğünü ve sonra kaybolduğunu savunmaktadır. Türlerin değişmeden sabit kalması, Budist ontoloji ile uyumlu olmayacaktır.6

İşte bu nedenle Darwinistler 19. yüzyıldan bu yana Budizm'e sempati duymuşlar ve bu dini desteklemişlerdir.

Budizm'e yönelik Darwinist hayranlığı ifade eden ilk kişi, Darwinizm'in doğuşunda, Darwin'in kendisinden sonra belki de en büyük rolü üstlenmiş olan kişiydi: Thomas H. Huxley. Huxley, Darwin, teorisini ortaya attıktan sonra onun en ateşli savunucusu olarak sahneye çıktı ve bu nedenle o dönemde "Darwin'in

çoban köpeği" (Darwin's Bulldog) olarak isimlendirilmişti. Yaratılışı savunan din veya bilim adamlarıyla yaptığı tartışmalar, Darwinizm'i savunan ateşli yazı ve nutukları, Huxley'i 19. yüzyılın en ünlü Darwinisti olarak tarihe geçirdi.

Huxley'nin pek bilinmeyen bir özelliği ise, Budizm'e olan hayranlığıydı. Hıristiyanlık ve Yahudilik gibi İlahi dinlerin temsilcileri ile mücadele eden Huxley, Budizm'i, oluşturmak istediği seküler Batı medeniyetine uygun bir inanç olarak görüyordu. Philosophy East and West dergisinde yayınlanan "Buddhism in Huxley's Evolution and Ethics" (Huxley'in 'Evrim ve Ahlak'ında Budizm) başlıklı makalede bu konu işlenmektedir. Makalede Huxley'nin Evolution and Ethics (Evrim ve Ahlak) adlı kitabından Budizm hakkındaki şu tanımı aktarılmaktadır:

(Budizm) Batılı anlamda Tanrı tanımayan bir sistemdir; insanın bir ruhu olduğunu kabul etmez; ölümsüzlüğe inanmanın bir yanılgı olduğunu savunur hatta bunu ummayı günah sayar; duaya ve kurban ibadetine yer vermez; insanların kurtuluş için sadece kendi yaptıklarına güvenmesini ister... yine de Eski Dünya'nın kayda değer bir bölümünde harika bir hızla yayılmış, yabancı inançlarla karışsa bile insanlığın küçümsenemez bir kısmının hakim inancı olmuştur.7

Görüldüğü gibi Huxley Budizm'e hayrandır ve bunun tek nedeni Budizm'in aynen Huxley ve diğer Darwinistler gibi Allah inancına sahip olmamasıdır.

"Buddhism in Huxley's Evolution and Ethics" makalesinin yazarı olan Hawai Üniversitesi öğretim üyesi Vijitha Rajapakse'ye göre, Huxley'nin Budizm'e olan hayranlığında, Budizm ile Eski Yunan'ın pagan ve ateist düşünürleri arasında gördüğü paralellik de rol oynamıştır:

Huxley'in Budist düşünceyi Batılı fikirlerle ilişkilendirme konusundaki açık eğilimi... onun argümanının başka boyutlarında da örneklendirilmektedir. Budizm'in gayrı-İlahi pozisyonunu Heraklitus'un bakış açısına benzetmiş ve dahası "Stoacılıkla Budizm arasında" pek çok paralelliğe işaret etmiştir.8

Rajapakse, sadece Huxley'in değil, 19. yüzyılın diğer bazı ateistlerinin (veya agnostiklerinin) de Budizm'e büyük hayranlık duyduklarını not etmektedir. Bu devirde Budizm ile materyalist Batı felsefesi arasında kurulan bir paralellik de, David Hume'un fikirleri konusundadır. 18. yüzyılda yaşamış olan İskoç düşünür Hume, ateist ve din karşıtı bir felsefecidir. Rajapakse; "İlginçtir ki, Budizm ve Hume felsefesi arasındaki paralellikler, Budizm hakkındaki yorum yapan ilk yorumcular tarafından bile doğru bir şekilde not edilmiştir" der ve şöyle devam eder:

Örneğin Rhys Davids belirtir ki "dıştan gelen bir ruha sahip olmama düşüncesi, daimi ve değişmez bir acı çekme fikri gibi açılardan, bizden sadece iki yüzyıl önce yaşamış olan Hume'dan iki bin dört yüz yıl önce aynı pozisyonu almıştır." 9

Rajapakse'nin belirttiği gibi, Victoria dönemi İngilteresi'nde (yani 19. yüzyılda) daha pek çok düşünür Budizm'e ilgi duymuştur ve bunun nedeni de, Budizm'i, o devrin yükselen felsefeleri olan ateizm ve Darwinizm'e uygun bulmalarıdır.

Aynı nedenle Budizm'e sıcak bakan bir diğer ateist ise, ünlü Alman düşünür Friedrich Nietzsche'dir.

Nietzsche'nin Budizm Sempatisi

19. yüzyılın koyu ateistlerinden biri de Nietzsche idi. Hıristiyanlığa karşı koyu bir nefret besleyen, buna karşın putperest kültürünü ve putperest ahlakını savunan Nietzsche, savunduğu görüşlerle 20. yüzyıl faşizminin ve özellikle de Nazizm'in fikri öncüsü oldu. Nietzsche, Hıristiyanlığa; şefkat, merhamet, tevazu, tevekkül gibi erdemleri savunduğu için savaş açıyor ve dolayısıyla aslında İslam ve gerçek Yahudiliğin temel ahlaki prensiplerine de karşı çıkıyordu. İlahi dinlere olan bu nefreti, kuşkusuz sadece bu dinlerin ahlaki prensiplerinden değil, bundan da önemlisi, Nietzsche'nin fanatik ateizminden de kaynaklanıyordu. Amerikalı edebiyatçı Jason DeBoer, Nietzsche hakkındaki makalesinde "ateizm, Nietzsche'nin fikirlerinin çok önemli bir parçasıdır" der ve şunları ekler: "O tarafsız bir eleştirmen değildi; Hıristiyanlığa karşı nefretle yanıp tutuşuyordu ve ateistik yazıları büyük bir kinle doluydu."10

Ancak, tahmin edilebileceği gibi, Nietzsche'nin nefreti sadece İlahi dinlere karşıydı, pagan dinlere değil. Aksine, paganizmi övüyor ve yüceltiyordu. Özellikle de Budizm'i... Jason DeBoer'in ifadesiyle "ilginçtir ki, tarihteki en militan ateistlerden biri olmasına karşın, Nietzsche tamamen din karşıtı değildi... Diğer bazı dinlerin pek çok özelliğine saygı ve hayranlık duymuştu; bunlar paganizm ve hatta Budizm'di." 11

İngiliz akademisyen David R. Loy ise, Nietzsche hakkında yazdığı bir makalede aynı konuda şunları belirtir:

Nietzsche ve Budizm'i karşılaştırmak neredeyse klasik bir iş haline gelmiştir ve bunun iyi bir gerekçesi vardır: Aralarında derin bir uyum görünmektedir. Morrison'un belirttiği gibi, pek çok ortak öğe paylaşmaktadırlar: Her ikisi de Tanrısız bir evrende insanın merkeziliğini vurgulamakta ve hiçbiri varlık sorununun çözümü için getirdikleri çözümlerde dış bir varlığa dayanmamaktadır... Her ikisi de insanı daima değişen ve çok çeşitli olan psikofiziksel güçlerin akışı olarak görmekte ve bu akışta otonom ve değişmeyen bir varlığa (yani ruha) yer vermemektedir.12

Nietzsche'nin Budizm ile paylaştığı bu fikirler kuşkusuz büyük birer yanılgıdır. Bu yanılgıların çıkış nedeni ise, insanın kibiri ve cehaletinden başka bir şey değildir. Evreni ve doğayı akıl ve vicdan gözüyle inceleyen insan Allah'ın varlığının apaçık delillerini görecektir. Aynı gerçek çağımızdaki bilimsel bulgular tarafından da ortaya konmaktadır. Nietzsche gibi ateistlerin ortaya attığı "Tanrısız evren" fikri Big Bang ve İnsani İlke (Anthropic Principle) gibi bilimsel bulgularla yıkılmış, bilim Allah'ın evreni yarattığına ve olağanüstü bir dengeyle düzenlediğine dair açık kanıtlar ortaya koymuştur. (Ateizmin Çöküşü hakkında detaylı bilgi için bkz. *İslam'ın Yükselişi*, Harun Yahya) Darwin'in evrim teorisinin geçersizliğini ve doğadaki canlılarda mükemmel bir düzen olduğunu varlığını gösteren deliller, yaratılışın doğruluğunu kanıtlamaktadır. Freud, Marx,

Durkheim gibi 19. yüzyıl ateist düşünürlerinin fikirleri de yine bilimsel bulgular veya sosyal sonuçlarla birer birer yıkılmıştır.

Budizm: Materyalist Kültüre Sahte Maneviyat

Ateizmin söz konusu bilimsel çöküşü, bugün Batı dünyasında Budizm'in neden körüklendiği sorusuyla da yakından ilgilidir. Ateist ve materyalist Batı kültürünün mimarları, teorilerinin çöküşte olduğunu görmekte, buna karşılık İlahi dinlere yönelişin artan ivmesini engellemek için, çözümü Budizm gibi pagan inançların körüklenmesinde bulmaktadırlar. Bir başka deyişle, Budizm –ve ona benzer diğer pagan Uzakdoğu inançları– materyalizme sahte bir "maneviyat" takviyesidir.

Peki materyalist Batı kültürü buna neden ihtiyaç duymaktadır? Batı dünyasının iki bin yıllık fikri gelişimini (ve dejenerasyonunu) inceleyen İngiliz yazarlar Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln, Batı dünyasının 20. yüzyılda bir "anlam krizi" içine düştüğünü belirtirler. Bir diğer deyişle, Batılı toplumlara empoze edilen materyalist felsefe ve yaşam biçimi, insanları Allah'ın varlığı ve O'na ibadet gerçeğinden kopararak, hayatlarını anlamsız hale getirmiştir. Baigent, Leigh ve Lincoln'ün deyişiyle "hayat herhangi bir anlamdan ve belirleyicilikten tümüyle kopmuş ve hiçbir somut hedefe matuf olmayan tesadüfi bir olgu haline gelmiştir".13

Bu anlam krizine, bir taraftan da materyalist teorilerin bilimsel düzeydeki çöküşünün eklenmesi, insanların İlahi dinlere -özellikle de İslamiyet'e- yeniden yönelmelerine yol açmıştır. Bu nedenledir ki bugün Hıristiyan, İslam ve Yahudi dünyasında din yükseliştedir; dine inananların ve dini uygulayanların oranı giderek artmakta, dini kavram ve değerler toplum hayatında çok daha fazla yer almaktadır.

Budizm ve benzeri pagan inançlar, işte bu yükselişin önünü kesmek, dinsizliğin "anlam krizi" içinde bocalayan insanlara sahte bir kurtuluş ve çıkış yolu sunmak için körüklenmektedir. Budizm, Taoizm, Hinduizm, bunların Hare Krişna gibi versiyonları, tüm bu pagan öğretileri birleştiren "New Age" gibi akımlar, "uzaylılar"dan geldiğine inanılan sözde kutsal mesajlar üzerine yoğunlaşan "UFO dinleri"... Tüm bunlar ateist ve materyalist dogmadan kopmak istemeyen, buna rağmen kendilerine bir tür "maneviyat" arayan insanların kapıldıkları boş öğretilerdir. Bunun yanısıra hiçbir temele dayanmayan boş bir özenti, dikkat çekme arzusu da Budizmi seçen insanların kararlarında çok büyük bir etkendir.

Bu öğretilerin boş olduğunu anlamak içinse sadece biraz düşünmek, onları akıl ve mantık süzgecinden geçirmek yeterlidir. Uzakdoğu inançlarının temeli olan Karma ve reenkarnasyon, daha önce de ayrıntılı olarak incelediğimiz gibi, hiçbir akılcı dayanağı olmayan birer batıl inançtır. (Detaylı bilgi için bkz. İslam ve Karma Felsefesi, Harun Yahya) Bu dinler, Allah'ın varlığına inanmazken, dolayısıyla insanları yargılayacak İlahi bir makam tanımazken, her insanın yaptıklarının karşılığını alacağına, "bir sonraki hayatının" buna göre

belirleneceğine nasıl inanabilirler? Kim bunu belirleyecektir? "Uzaylılar"a tapınanlar da yine son derece saçma bir inanç içindedirler. Varlıkları tümüyle hayali olan "UFO"lar üzerine nasıl bir hayat felsefesi inşa edilebilir? Kaldı ki, eğer "uzaylılar" var olsalar bile, bu varlıkların insanlara doğru yolu göstereceklerinin garantisi nedir? Ayrıca unutmamak gerekir ki, uzaylılar var olsalar, mutlaka onların da "yaratılmış" olmaları gereklidir.

Bu gibi batıl inançlara kapılanlar, gerçek Yaratıcıları olan Allah'ın "Sizleri Biz yarattık, yine de tasdik etmeyecek misiniz?" (Vakıa Suresi, 57) ayeti üzerinde düşünmeli, ve yine Rabbimizin Kuran'da emrettiği gibi, O'nun yoluna uymalıdırlar:

Bu benim dosdoğru olan yolumdur. Şu halde ona uyun. Sizi O'nun yolundan ayıracak (başka) yollara uymayın. Bununla size tavsiye etti, umulur ki korkup-sakınırsınız. (Enam Suresi, 153)

BUDİZM TAHRİF EDİLMİŞ HAK BİR DİN OLABİLİR Mİ?

Buraya kadar Budizm'in batıl inançlarını ve yanılgılarını inceledik. Ancak bunların yanı sıra, bu dinde bazı olumlu ahlaki prensiplerin de bulunduğunu belirtmek gerekir. Budist kaynaklarda insanlar hırsızlık yapmaktan sakındırılmakta, yardımseverliğe teşvik edilmekte ve bencillikten ve hırstan arınmaları istenmektedir. Tüm bunlar Budizm'in ilk ortaya çıktığında Allah'ın vahyine dayalı hak bir din olup, zaman içinde tahrif edilmiş olabileceği ihtimalini akla getirmektedir.

Allah ayetlerinde her ümmete mutlaka uyarıcılar gönderdiğini haber vermiştir:

Şüphesiz Biz seni, hak ile bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarıcı gelip-geçmiş olmasın. (Fatır Suresi, 24)

Andolsun, Biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu... (Nahl Suresi, 36)

Allah diğer ayetlerinde ise "Her ümmetin bir Resulu vardır..." (Yunus Suresi, 47) ve "...Her ümmet kendi kitabına çağrılır..." (Casiye Suresi, 28) şeklinde buyurmaktadır.

Bu ayetler bize Allah'ın Hint toplumuna da bir uyarıcı göndermiş olabileceğini göstermektedir ve belki de bu uyarıcı "Budizm'in kurucusu" olarak bilinen Siddharta Gautama olabilir. Ancak onun ardından bu din tahrif edilmiş, yaygınlaştığı ülkelerin kültür ve dinleriyle karışıp orijinalliğini kaybetmiş, çeşitli hurafelerle birleşip batıl bir din haline gelmiş olabilir. (En doğrusunu Allah bilir)

Elbette bu durumda Siddharta Gautama'nın gerçek hayat hikayesi, şu anda bilinen mitolojik hikayeden çok daha farklı olacaktır. Zaten Gautama'nın hayat hikayesi hakkında birbiriyle çelişen çeşitli versiyonlar vardır ve bu durum bu kişinin gerçek kimliğinin şu anda bilinenden çok daha farklı olabileceğini gösteren önemli bir işarettir.

Budizm'in, başta belirttiğimiz gibi, bazı doğru ahlaki prensipleri savunması, bu dinin Hak bir kökenden gelme olasılığını akla getiren ilk nedendir. Bunun yanı sıra, Budizm'in bir başka inancı daha Hak dinin gerçeklerine uygundur: Tarih boyunca insanlara aynı gerçekleri anlatmış dini önderlerin (peygamberlerin) gelmesi, ancak onların ardından insanların dini dejenere etmeleri. Batılı araştırmacı JM Robertson, Budizm'in "peygamberler zinciri" inancını şöyle açıklar:

Budizm... yeni bir öğreti olduğu iddiasında değildir. Geleneğe göre, daha önce defalarca yayılmıştır. Gautama, tarih boyunca belli aralıklarla ortaya çıkan ve hepsi de aynı doktrini öğreten bir seri Buda'nın sadece bir tanesidir. Kayıtlarda, Gautama öncesinde ortaya çıkan yirmi dört ayrı Buda'nın isimleri yer

almaktadır... İnanca göre her Buda'nın ölümünden sonra getirdiği din bir süre gelişmekte, ama sonra dejenere olmaktadır. Unutulduktan sonra ise, yeni bir Buda çıkmakta ve kayıp Dhamma'yı, yani gerçeği tekrar öğretmektedir.14

Bu dinin akıllara Budizmin "peygamberlerden sonraki dejenerasyonla ortaya çıkan çarpık inançlardan biri" olabileceği ihtimalini getirmektedir. Öte yandan Budizm'in tutucu ve kalıpçı yapısı da, hak dinin dejenerasyonu sırasında ortaya çıkan klasik bir bozulmayı hatırlatmaktadır. Allah Kuran'da Hıristiyanların ve Yahudilerin de aynı tuzağa düştüklerini, dinlerini gereksiz yere detaylara ve yasaklara boğduklarını anlatır. Örneğin –Budizm'de de görülen "dünyadan elini eteğini çekme" ve "kendi kendine acı çektirme" düşünceleri, Hıristiyanlıkta da dinin dejenerasyonu sürecinde ortaya çıkmış bir yanılgıdır. Allah Kuran'da bu yanılgıdan şöyle söz eder:

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (Hadid Suresi, 27)

Budizm de "türetilen bir ruhbanlıkla" bozulmuş eski bir Hak din olabilir. Kuşkusuz Budizm'deki dejenerasyon Hıristiyanlık veya Yahudilik'ten çok daha ileri boyuttadır. Her ne kadar zaman içinde tahrifata uğrasalar da, Hıristiyanlık ve Yahudilik hala Allah'ın vahyine bağlı, O'na iman esasına dayanan İlahi dinlerdir. Budizm ise, eğer gerçekten Hak bir özden geliyorsa bile, bu özden tamamen uzaklaşmış, bir yığın batıl inanış ve ritüel ile boğulmuş, geriye sadece birkaç doğru ahlaki prensip kalmıştır.

Budizm'in İslam, Yahudilik ve Hıristiyanlıkla benzeşen bir diğer önemli yönü de, her üç İlahi dinde bulunan ahir zaman ve Mehdi - Mesih inancının bu dinde de yer almasıdır.

Ahir zaman kıyamet öncesinde yaşanacak olan son dönemdir. Gerek Kuran ayetlerinde gerekse Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde ahir zamanda İslam ahlakının tüm dünyaya yayılacağına dair pek çok işaret vardır. Kuran ayetlerinde Hz. İsa'nın ölmediği, öldürülmediği, hayatta iken Allah katına yükseltildiği, daha sonra tekrar yeryüzüne döneceği haber verilir. Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden gönderileceği, Peygamberimiz (sav) tarafından da müjdelenmiş ve onun gönderileceği dönem olan "ahir zaman"da tüm yeryüzünün barış, adalet, huzur ve refahla dolacağı haber verilmiştir. Hadislerde bu kutlu görevinde Hz. İsa'ya Mehdi'nin yardımcı olacağı bildirilir. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, Hz. İsa Gelecek, Vural Yayıncılık)

Ahir zaman, hadislerde iki farklı döneme ayrılır. İlk önce Allah'ın açıkça inkar edildiği, din ahlakını yaşayanların sayısının azaldığı, hayat pahalılığının ve maddi sıkıntının çok arttığı, kıtlıkların yaşandığı, insanların pek çok doğal felaketle karşı karşıya kaldığı, haksızlığın ve adaletsizliğin

yaygınlaştığı, savaşların ve çatışmaların çoğaldığı, insanlar arasında sevgi, merhamet ve şefkat yerine acımasızlık ve zalimliğin hakim olacağı bir dönem yaşanacaktır. Daha sonra insanlık, tüm bu acıların gerçek kaynağı olan din dışı ve din karşıtı felsefelerden kurtularak din ahlakına yönelecek, bunun sonucunda ise yapay çatışmalar, haksızlık ve zulümler sona erecek ve sıkıntı, darlık içinde olan tüm insanlar büyük bir huzur, barış, güvenlik ve refaha kavuşacaklardır. Dünya çok büyük bir bolluk ve bereketle dolacaktır.

İslam dininde olduğu gibi Hıristiyanlık ve Yahudilikte de söz konusu Mehdi-Mesih ve ahir zaman inanışı bulunmaktadır. Kitab-ı Mukaddesi oluşturan Eski Ahit'te (Tevrat ve Musevilerin diğer kutsal yazıları) ve Yeni Ahit'te (dört İncil ve diğer risaleler) ahir zaman ile ilgili birçok açıklama vardır. Özellikle Hz. İsa'nın gelişi konusu İncil metinlerinde önemli yer tutar. Bu izahlar Kuran ayetleriyle ve Peygamberimiz (sav)'in hadisleriyle büyük paralellik göstermektedir.

Tevrat'ta Hz. İsa'nın adı geçmemekte, ancak Hz. Davud'un soyundan kurtarıcı bir Mesih'in geleceği bildirilmektedir. Ayrıca Tevrat'ın bazı bölümlerinde son zamanlarda olacak olaylardan bahsedilmektedir. Tevrat'ta geleceği vaat edilen, gelişi ve yapacakları hakkında birçok açıklamalar yapılan Mesih, Kuran'da da belirtildiği gibi, Hz. İsa'dır. Mesih dışında beklenen kişi için, melik, rab (efendi-eğitmen), "sürekli hayır" gibi farklı sıfatlar da kullanılmıştır.15

Tevrat'ta Mesih'in gelişinden bahsedilirken onun dünyada kuracağı hakimiyetten de çokça bahsedilir. Milletleri kendi yönetiminde toplaması, Hz. Davud'un soyundan olması ve ona benzemesi (Hz. Davud da kendi zamanında ulaşabildiği tüm bölgelerde hakimiyet kurmuştu) Mesih'in temel özelliklerindendir. Tevrat'ta yer alan bu pasajlardan bazıları şu şekildedir:

Rab ile çekişenler parçalanacaklar; onların üzerine göklerde gürleyecektir; Rab dünyanın uçlarına hükmedecektir; ve kralına kuvvet verecek, ve mesihinin kuvvetini yükseltecektir. (1. Samuel, 2:10)

Ve kralların günlerinde göklerin Allah'ı ebediyyen harap olmayacak bir krallık kuracak ve onun hakimiyeti başka bir kavme bırakılamayacak ve bu krallıkların hepsini o parçalayacak ve bitirecek, ve kendisi ebediyyen duracak. (Daniel, 2: 44)

İşte, kendisine destek olduğum kulum; canımın kendisinden razı olduğu sezme kulum; Ruhumu onun üzerine koydum; milletler için hakkı meydana çıkaracaktır. Bağırmayacak, ve sesini yükseltmeyecek ve onu sokakta işittirmeyecek. Ezilmiş kamışı kırmayacak, ve tüten fitili söndürmeyecek, hakkı hakikate erdirecek. Ve dünyada hakkı pekiştirinceye kadar zayıflamayacak ve cesareti kırılmayacak, ve adamlar onun şeriatini bekleyecekler... Ben, Rab, seni doğrulukla çağırdım, ve elini tutacağım, ve seni koruyacağım, ve kör gözleri açasın, mahpusları zindandan, ve karanlıkta oturanları hapishaneden çıkarasın diye seni kavme ahit, milletlere ışık olarak vereceğim. (İşaya, 42: 1-7)

...Fakirlere adaletle hükmedecek, ve memleketin hakirleri için doğrulukla karar verecek; ve dünyaya ağzının değneği ile vuracak; ve kötüyü dudaklarının soluğu ile öldürecek. Ve belinin kuşağı adalet... olacak. (İşaya, 11: 1-10)

İncil'de de Hz. İsa'nın ikinci kez dünyaya gelişi ile ilgili pek çok açıklama bulunmaktadır:

Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum. Gider ve size yer hazırlarsam, siz de Benim bulunduğum yerde olasınız diye gelip sizi yanıma alacağım. (Yuhanna, 14: 2-3)

Sizden göğe alınan bu İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir. (Elçilerin İşleri, 1: 11)

Bunun için size, 'İşte Mesih çölde' derlerse gitmeyin. 'Bakın, iç odalarda' derlerse inanmayın. Çünkü İnsanoğlu'nun gelişi, doğuda çakıp batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır. (Matta, 24:26-27)

Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, Rablerin Rabbi, ölümsüzlüğün tek sahibi, yaklaşılmaz ışıkta yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesih'i belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır. Onur ve kudret sonsuza dek O'nun olsun. Amin. (Timoteusa 1. Mektup, 6:15-16)

Hz. İsa'nın ikinci gelişiyle meydana gelecek bu hakimiyet, aynı zamanda adaletin, zenginliğin, güzel ahlakın hakim olduğu bir dönem olacaktır. Bu konuda İncil pasajlarında verilen bilgilerden bazıları şunlardır:

Ne mutlu halim olanlara; çünkü onlar yeri miras alacaklar. (Matta, 5:5)

Bunun için siz şöyle dua edin: ...Egemenliğin gelsin. (Matta, 6: 9-10)

İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u ve tüm peygamberleri Tanrı'nın Egemenliğinde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüz zaman, aranızda ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır. İnsanlar doğudan batıdan, kuzeyden güneyden gelecek ve Tanrı'nın Egemenliğinde sofraya oturacaklar. Ve işte, sonuncu olan bazıları birinci olacak, birinci olan bazıları da sonuncu olacak. (Luka, 13:28-30)

Budizm'de de, başta belirttiğimiz gibi bir kurtarıcı Mesih beklentisi vardır. Buda, kendisinden 1000 yıl kadar sonra gelecek ve tüm alemlere rahmet olacak Metteyya (Maitreya) ile dinini tamamlayacağını ifade etmiştir. Bu konuyla ilgili farklı ülkelere ait bazı Budist kaynaklar şu şekildedir:

Burma kaynaklarında:

Buda, Sariputta'ya şöyle dedi: Bizim devrimiz mutlu bir devirdir. Önder zamanımızda yaşadı: Kakusanda, Kanogama ve Kasapa. Ulu Buda benim ama benden sonra Metteya geliyor. Bu mutlu çağ devam ederken onun yıllarının sayısı tükenmeden önce bu Buda "Ulu denen Metteya, tüm insanların Önderi gelecektir." 17

Seylan kaynaklarından:

Ben yeryüzüne gelen ilk Buda değilim, son da değilim. Zaman içinde dünyaya bir başka Buda gelir ki bu kişi kutsal ışıkla tam aydınlanmış, davranışları hikmet dolu, hayırlı, eşi olmayan birisidir... Size benim açıkladığımı açıklar. Dinini ve amacını bildirir. Benim ilan ettiğim gibi saf ve hakiki dini tebliğ eder. Onun talebelerinin sayısı binlerce olur halbuki benim yüzlercedir. O Metteya olarak bilinecektir.18

SONUÇ: HAK GELDİ, BATIL YOK OLDU

Geçmiş kavimler kendi yaptıkları taştan, tahtadan heykellere tapar, onlardan medet umar ve yardım isterlerdi. Bu heykellerin kendilerini izlediklerine, kötü birşey yaptıklarında kızdıklarına inanır ve onlardan korkarlardı. Budistlerin putu da Buda'dır. Ancak Buda'yı Allah'a ortak koşan Budistler ve bir özenti ya da ilgi çekme uğruna Budizmi seçenler nasıl büyük bir aldanış içinde olduklarının farkında değildirler. Ahiret, cennet, cehennem inancına sahip olmadıkları ve bu konuda hiçbir şekilde düşünmedikleri için yaptıklarının Allah katında karşılığı olabileceğini de akıllarına getirmemektedirler. Kendilerini doğru bir yolda sandıkları için, bu yönde yapılan çağrılara da büyük bir şaşkınlıkla karşılık vermektedirler. İnsanları içinde bulundukları müşrik dine karşı uyaran, onları tevhide çağıran tüm elçiler benzer tepkilerle karşılaşmışlardır. Allah Sad Suresi'nde şu şekilde buyurmaktadır:

İçlerinden kendilerine bir uyarıcının gelmesine şaştılar. Kâfirler dedi ki: "Bu, yalan söyleyen bir büyücüdür. İlahları bir tek ilah mı yaptı? Doğrusu bu, şaşırtıcı bir şey." Onlardan önde gelen bir grup: "Yürüyün, ilahlarınıza karşı (bağlılıkta) kararlı olun; çünkü asıl istenen budur" diye çekip gitti. "Biz bunu, diğer dinde işitmedik, bu, içi boş bir uydurmadan başkası değildir." (Sad Suresi, 4-7)

Biz de bu kitapla yeryüzündeki Budistleri ve farklı nedenlerle bu batıl dine sempati duyan tüm insanları "La İlahe İllahu" gerçeğini kavramaya, Allah'a bir ve tek olarak iman etmeye davet ediyoruz. Onları Hz. İbrahim'in, Hz. Musa'nın, Hz. İsa'nın ve Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in dini olan İslam'a çağırıyoruz. Tüm atalarını müşrik bir din üzerinde gören, kendisi de bu müşrik din üzerine olan bir insan ilk başta bu kararı vermekte zorlanabilir. Allah'ın dışında ilah edindiği güçleri bırakıp sadece Allah'a kulluk ederek nasıl yaşayacağını anlayamayabilir. Oysa onu şu an yaşatmakta ve rızıklandırmakta olan, onu koruyan ve gözeten sadece Allah'tır. Ona hayat veren, hastalandığı zaman şifa veren alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Allah dünyayı bir kader ile yaratmıştır ve insanlar da Tekvir Suresi'nin 29. ayetinde bildirildiği gibi, Allah dilemeden bir şey dileyemeyecek kadar Allah'ın iradesine boyun eğmişlerdir. Allah'ın Kuran'da haber verdiği gibi, "O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur." (Hud Suresi, 56) Şeytan tüm insanlara olduğu gibi Budistlere de şirkten kurtulmayı imkansız gösterebilir. Oysa bu, yalnızca şeytanın verdiği bir vesveseden ibarettir. Şeytan Allah'ın Kuran'da haber verdiği gibi, kıyamet gününde "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtaracak değilim, siz de beni kurtaracak değilsiniz..." (İbrahim Suresi, 22) diyecek ve tüm şirk koşanları yapayalnız bırakacaktır.

Bilinmelidir ki, şirkten kurtulmak için samimi bir niyet değişikliği yeterlidir. Bu niyet değişikliği kişinin herşeye, herkese ve tüm olaylara bakış açısını şirkten tevhide çevirecektir. Bu da her ne durumda olursa olsun Allah'a güvenmek ve Kuran'a samimi olarak uymaya karar vermektir. Bu samimiyet ve kararlılık muhakkak ki beraberinde Allah'ın yardımını, eşsiz nimetlerini, rahmetini ve bereketini getirecektir. Şüphesiz Allah insanı en doğru yola iletecek, şeytanın saptırmalarından koruyacaktır. Allah'a teslim olan insan görecektir ki gerçek huzur ve mutluluk sadece imanda, tevhiddedir. Budizm ise dünya hayatının bir aldatmacasıdır, büyük bir yanılgıdır: Allah Kuran'da müminlere şu müjdeyi verir:

...Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter. Elbette Allah, kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirendir... (Talak Suresi, 2-3)

Bu nedenle şirk içinde yaşadığını fark eden ve bundan pişmanlık duyan bir insan, bir an bile tereddüt etmeden putlarını terk etmelidir. Buda'yı bir ilah gibi görüp (Allah'ı tenzih ederiz), onu herşeyi gören, işiten, insana güç veren, kızan, hoşgören bir put olarak kabul eden kişiler iyice düşünüp, bu sapkın anlayıştan uzaklaşmalıdır. Ya da Karma gibi asılsız inançlara kapılarak, ahiretin varlığını reddedenler, akıllarını kullanarak bu yanılgıdan kurtulmalıdırlar. Çünkü "Onların içinde bulundukları din mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler de geçersizdir." (Araf Suresi, 139)

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık ""yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

Cansız Maddeler Hayat Oluşturamaz

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: "Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür.19

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya

çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: "Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." 20

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.21

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.22

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü eokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?23

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10950'de 1'dir. Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının

içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, Scientific American dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.24

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.25

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle

aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.26

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.27

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, Türlerin Kökeni'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.28

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.29

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.30

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.31

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.32

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.33

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.34

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.35

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.36

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi

oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sin yallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik

sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir

evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.37

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite

öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, pofesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

…Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayetler şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.38

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Notlar

1- Ebu Davud, Edeb 20 ; Müslim, Cihad 6; Kütüb-i Sitte, 7. cilt, s. 294

2- Ramuz El-Ehadis, cilt 1, s. 137

3- Buddhism, The Catholic Encyclopedia, cilt 3, Copyright © 1908 by Robert Appleton Company Online Edition Copyright © 1999 by Kevin Knight, http://www.newadvent.org

4- Edward Washburn Hopkins, The Religions of India, Boston, 1995, s. 319

5- Dr. Ali İhsan Yitik, Hint Kökenli Dinlerde Karma İnancının Tenasüh İnancıyla İlişkisi, s.130-131

6- Sean Robsville, Arguments Against Buddhism, http://www.geocities.com/scimah/

7- Huxley, Evolution and Ethics, s. 74; Vijitha Rajapakse "Buddhism in Huxley's Evolution and Ethics: A note on a Victorian evaluation and its comparativist dimension", Philosophy East and West, cilt 35, no. 3 (Temmuz 1985), s. 298

8- Huxley, Evolution and Ethics, s. 90; Vijitha Rajapakse "Buddhism in Huxley's Evolution and Ethics: A note on a Victorian evaluation and its comparativist dimension", Philosophy East and West, cilt 35, no. 3 (Temmuz 1985), s. 301

9-Davids. Buddhism, s. 79; Vijitha Rajapakse "Buddhism in Huxley's Evolution and Ethics: A note on a Victorian evaluation and its comparativist dimension", Philosophy East and West, cilt 35, no. 3 (Temmuz 1985), s. 299

10- Jason DeBoer, "Sublime Hatred: Nietzsche's Anti-Christianity", http://www.absinthe-literary-review.com/archives/fierce6.htm

11- Jason DeBoer, "Sublime Hatred: Nietzsche's Anti-Christianity", http://www.absinthe-literary-review.com/archives/fierce6.htm

12- Morrison, Robert G., Nietzsche and Buddhism: A Study in Nihilism and Ironic Affinities, By Reviewed by David R. Loy. http://ccbs.ntu.edu.tw//FULLTEXT/JR-EPT/loy.htm

13- Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln, Messianic Legacy, London: Corgi Books, 1991, s. 184

14- "Buddha as Fiction" excerpt from Pagan Christs, by JM Robertson, Dorset Press

15- Mezmurlar, 149:1-9; 145:1-17; 110:1-7, İşaya 66:13-4, Daniel 9:23-4

16- Prof. Dr. Günay TÜMER, Prof. Dr. Abdurrahman KÜÇÜK, Ocak Yayınları, Baskı : İstanbul / 1993 / s, 472. http://www.students.itu.edu.tr/~kusak/gecmiskutsal.htmhttp://ilim2000.tripod.com/Kitaplar/Biyografi/dinler_tarihi.htm

17- Warren, Buddhism in translation, s.481-82. http://www.students.itu.edu.tr/~kusak/gecmiskutsal.htm)

18- John Hogue, The Messiahs, The visions and prophecies for the second coming, Element Books limited, s. 35

19- Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2

20- Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196

21- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330

22- Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7

23- Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40

24- Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78

25- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189

26- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184

27-B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.

28- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179

29- Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133

30- Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197

31- Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389

32- J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992

33- Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272

34- Time, Kasım 1996

35- S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30

36- Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19

37- Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28

38- Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32)

Arka kapak

Dünya üzerinde, özellikle de Amerika ve Avrupa'da bazı kimselerde, Budizm'e yönelik bir ilgi görülmektedir. Bu ilginin en önemli nedenlerinden biri, bu batıl inanışın, insanlara, gizemli, mistik ve hayret verici özelliklere sahip olduğu izlenimi oluşturacak şekilde lanse edilmesidir. Budizm'i seçen insanların bir kısmı da bu felsefeyi, inandıklarından ya da mantıklı bulduklarından değil, söz konusu "mistik" havadan etkilendikleri için seçmektedirler. Çünkü bu batıl inanış onlara, günlük yaşamlarında karşılaştıkları diğer felsefelerden çok daha farklı ve şaşırtıcı bir şekilde sunulmaktadır. İşte bu nedenle de toplum içinde "diğer insanlardan farklı" sıfatıyla tanınmak ve "gizemli insan" imajı vermek isteyen kişiler Budizm'e yönelmek gibi çok ciddi bir hataya düşmektedirler.

Siz de bugüne kadar Budizm hakkında pek çok şey okumuş, yazılı ve görsel basın aracılığıyla genel bir bilgiye sahip olmuş olabilirsiniz. Ama bu kitapta Budizm'in farklı bir yönü yani batıl bir felsefe olduğu Kuran ayetleri ışığında incelenmekte ve insanların bu batıl dinin çarpık yönlerini açık şekilde görmeleri sağlanmaktadır. Budizm'in ortaya çıkışı, yazılı kaynakları, genel inanışları, ibadet şekilleri ve söz konusu dinin kurucusu Buda'nın hayatı Kuran ayetleri ile değerlendirilmekte, bu felsefenin temelinin çok sapkın öğretiler üzerine kurulu olduğu, insan aklı ve mantığıyla çelişen garip ibadetler içerdiği ve insanı taştan, topraktan putlara ibadet etmeye yönelttiği ortaya konmaktadır.